

„ Καὶ ὁ Στράβων (Βιβλ. 9.) λέγεται εἶναι ὁ Δελφὸς ὀμφαλὸν τῆς Γῆς ,
 „ τὸ αἷτιον , ὅτι ἐν μέσῳ πως ἐστὶ τῆς Ἑλλάδος ἀπάσης , τῆς τε ἐντὸς Ἰσθμοῦ , καὶ
 „ τῆς ἐκτὸς , ὅθεν ἐνομίσθη καὶ τῆς Οἰκισμένης , καὶ τῆς Γῆς ἐκάλεσαν ὀμφαλὸν
 „ προσπλάσαντες καὶ μῦθον , ὃν φησὶ Πίνδαρος , ὅτι συνέπεσον ἐνταῦθα οἱ ἀφε-
 „ ρέντες Ἀἰετοὶ ὑπὸ τῆ Διὸς , ὁ μὲν ἀπὸ Δύσεως , ὁ δὲ ἀπὸ Ἀνατολῆς , οἱ δὲ Κό-
 „ ρακὰς φασὶ . δείκνυται δὲ καὶ ὀμφαλὸς τις ἐν τῷ Ναῶ τετανωμένος , καὶ ἐπ’
 „ αὐτῷ αἱ δύο εἰκόνες τῆ μύθου .

Καὶ ὁ Παυσανίας (Βιβλ. 10. Κεφ. 16.) „ τὸν δὲ ὑπὸ Δελφῶν καλούμενον
 „ ὀμφαλὸν , λίθος πεπονημένον λακκῶ , τῆτο εἶναι τὸ ἐν μέσῳ Γῆς πάσης , ὡς
 „ αὐτοὶ λέγουσιν οἱ Δελφοί .

Ἄν λοιπὸν αἱ Ἀθῆναι , καὶ ὡς εἶπομεν οἱ Δελφοί , ἦτοι ἡ Πυθῶ , ἐλέγοντο
 μέσον , καὶ ὀμφαλὸς τῆς Γῆς , διὰ τὰς ψαυθεῖς ὀμφαίς , καὶ ἀπατηλὰ Χρησθήρια
 τῶν Ψαυδοθεῶντες , διατὶ δικαίως νὰ μὴ λέγονται ἢ , τε Ἰσθαία Γῆ , καὶ ἡ Ἀ-
 γία Πέλις Ἱερουσαλήμ μέσον , καὶ ὀμφαλὸς ἀπλῶς ἀπάσης τῆς Οἰκισμένης ; ἐκ
 τῶν ὁποίων ἀληθῶς ἔζηλον οἱ θεῖοι χρῆσμοι , ἐκ Σιών γὰρ ἔξελεύσεται νόμος ,
 καὶ λόγος Κυρίου ἐκ Ἱερουσαλήμ . καὶ ἀπέτειλε τὸ φῶς τῆς ἀληθείας εἰς ὅλα τὰ
 ἔθνη , καὶ τὰ ἔθνη , καὶ τὰ πόρθη διὰ μέσον τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων , οἵτινες καθὼς
 ἦδη εἶρηται , ὡς ἀπὸ ὀμφαλῶ , καὶ κέντρον ἔξελεύοντες τῆς Ἀγίας Πόλεως , ἐκή-
 ρυξαν τὸ Εὐαγγέλιον τῆ μουσικῆ Ἀἰετοῦ ὡς ὑπόπτεροι Ἀἰετοὶ εἰς τὰ τετραπέριστα μέ-
 ρη τῆς Οἰκισμένης . Ἀλλὰ τί τὰ πολλαί ; καὶ αὐτὸς ὁ Κύριος καρδίαν τῆς Γῆς ἐκά-
 „ λισε τὴν Ἱερουσαλήμ . ὡς γὰρ ὁ Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆ κήτης τρεῖς ἡμέ-
 „ ρας , καὶ τρεῖς νύκτας ἔμεινεν , ἔτω καὶ ὁ Τίος τῆ Ἀνθρώπου ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς Γῆς
 „ τρεῖς ἡμέρας , καὶ τρεῖς νύκτας (Ματθ. 12. 40)

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Π Ε Μ Π Τ Ο Ν .

Περὶ τῶν διαφόρων Καταρχαφῶν , καὶ Οἰκητόρων τῆς Ἀγίας Γῆς .

Εἰς ταῦτα τὴν Ἐπαρχίαν ἐσυνέβη περισσότερον ἐκεῖτο , τὸ ὁποῖον ἠκολούθη-
 σε καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῆς Γῆς , δηλαδὴ τὸ γὰ λάβη διαφόρους Κατοικητὰς ,
 καὶ νὰ ἔξορακίζωσιν οἱ νέοι ὅθεν παλαιὰς , νὰ σχηματίζωσι νέα ὄροθεῖα , καὶ νὰ
 κατασκευάζωσι Πόλεις , χαλῶντες τὰς ἀρχαίας . Ὅθεν ἔπαθε καὶ πολλαὶ δευαί ,
 καταδυνασθεῖσα πολλαίς τὸ πάλαι , ὅχι μόνον ἀπὸ τῶν Προσοίκων , καὶ Πε-
 σοίκων ἔθνων , ἀλλὰ καὶ εἰς ὅθεν ἐπειτὰ χρόνος ἐδελώθη ἀπὸ τῶν ἐπέκεινα κείμε-
 να ἔθνη , Μακεδῶνας δηλαδὴ , καὶ Ῥωμαίους , καὶ εἰς ὅθεν μετέπειτα χρόνους εἰς
 τὸν καιρὸν τῆ Χοσροῦ τῶν Περσῶν , καὶ εἰς τὸν καιρὸν τῆ Ὀμάρου ἔγινεν ὑπόχειρος
 εἰς ὅθεν Σαρακηνός . καὶ ἐν ὑσέροις , εἰς τὸν καιρὸν τῆ λεγομένης Ἱεροῦ Πολέμου ,
 κυριεύσεισα παρὰ τῶν Εὐρωπαϊῶν Χρῆσιανῶν , ποικίλας , καὶ παντοδαπὰς ὑπίση
 μεταβολὰς . μετὰ ταῦτα παρὰ τῶν Σαλζόνων τῆς τε Αἰγύπτου , καὶ τῆ Μπαγδα-
 τίς , καὶ ἀπὸ τότε πολλαὶ καταληρωθεῖσα , καὶ τὸν ἐνεσῶτα καιρὸν τῶ Ὀθωμανι-
 καῖ

κῶ ὑποκειμένη κράτει , καὶ συνεχῶς λεηλατημένη ἀπὸ τῶν συχνῶν ἐπιδρομῶν τῶν ἀχειρώτων Ἀράβων , σχεδὸν ἐρήμωται , καὶ ἐν ἀθλίᾳ κατὰσάσει κατλιώτησεν . ἐπειδὴ μὴτε ἀρισμένως εἰς ἔντι εἶδος Ἐπαρχίας διατελεῖ , ἐπειδὴ συχνάκις μεταβάλλεται , καὶ ποικίλεται καὶ τὴν γῶμιν , καὶ κείσιν τῆ Ὀθωμανικῆ κράτους , καὶ διὰ τῆτο δὲν εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι μία ἡ Ἴσορία , καὶ κατὰγραφήτης , ὅθεν ἐκτίτομεν ἐξ αὐτῶν μόνον τὰς ἀρχαίας αὐτῆς Κατὰγραφῆς , καὶ μνήμας , τὰς συμβαλλούσας δηλαδὴ εἰς τὴν καλάνησιν τῆς ἱερᾶς Ἴσορίας , καὶ τὰ φυσικῶς ἀμετάβλητα , δηλαδὴ Ποταμοὺς , Λάκκους , καὶ Βεναί ; καὶ περὶ τῆτων πάλιν γενικωτέρως .

Εἰς τὸν καιρὸν λοιπὸν τῆ Ἀβραὰμ , ὅταν αὐτὸς ἦλθεν εἰς αὐτὴν τὴν Ἐπαρχίαν , τότε ἐκατοικεῖτο ἡ Ἀγία Γῆ ἀπὸ οὗτων ἑνδεκα Τίτων τῆ Χανααν , οὗτων ὁποῖος ἀειθμεῖ ὁ Μωϋσῆς (Κεφ. ΙΟ .) ὅθεν αἰεφύησαν Ἐθνη λαμβανούσας τὸ ὄνομα , καὶ τὴν ἀρχὴν ἀπὸ αὐτῶν .

Ἀπὸ τῆτος πρῶτος ἐσάθη ὁ Σιδῶν , ὅστις καὶ Πόλιν ἐπώνυμον συνέστησεν ἐν τῇ Φοινίκῃ , ἐκ τῆ ὁποῖα κατὰγονται οἱ τῆς Σιδῶνος Πολῖται .

Δεύτερος , ὁ Χετταῖος , καὶ οἱ Χετταῖοι , οἱ ὁποῖοι ἐκατοίκησαν περὶ τὴν Χεβρων , καὶ τὴν Βηρσαβεί , Χωρία Νότια τῆς Χαναανίτιδος Γῆς .

Τρίτος , ὁ Γεβουσαῖος , καὶ οἱ Γεβουσαῖοι , οἵτινες μέχρι τῆ Προφητῆνακτος Δαβὶδ ἐκυρίδον τὴν Πόλιν Δαβὶδ .

Τέταρτος , ὁ Ἀμορραῖος , καὶ οἱ Ἀμορραῖοι , ἀπὸ οὗτων ὁποῖος ὄχι μόνον ἡ Ὀρεινὴ τῆς Γεδαιᾶς ἐκατοικεῖτο , ἀλλὰ καὶ τὸν Γορδαῖον Ποταμὸν διαβαίντες καὶ εἰς Πόλεμον ἐλθόντες μετὰ οὗτων Μωαβίτας , καὶ Ἀμμωνίτας , ἔλαβον τὰς Χώρας Βασαῖ , καὶ Χεβρων , καὶ ἔξεχωρίζετο ἡ παρά αὐτῶν κυριεύουσα Γῆ μετὰ οὗτων Ποταμοὺς Γαβειν , καὶ Ἀρνάν .

Πέμπτος ὁ Γεργεσαῖος , καὶ οἱ Γεργεσαῖοι , οἱ ὁποῖοι ἐγένον τῆς πέραν τῆ Ἰορδαῖας Γῆς κατοικηταὶ περὶ τὰ Γεραρά .

Ἑκτος ὁ Εὐαῖος , καὶ οἱ Εὐαῖοι , οἵτινες ἐκατοίκησαν ἐν τῇ Ὄρει Ἐρμων , κατ' Ἀνατολὰς πρὸς τὸν Λίβανον .

Ἑβδομος ὁ Ἀρκαῖος , καὶ οἱ Ἀρκαῖοι , οἱ ὁποῖοι εἶχον τὴν κατοίκησιν εἰς τὰ Ὀρεινὰ Χωρία τῆ Ὄρεις Λιβανίης , τῆ ὁποῖαν ἦτον καὶ ἡ Πόλις Ἀρκα , ἡ νῦν δηλαδὴ Πτολεμαῖς .

Ὀγδοὺς ὁ Ἀσαναῖος , καὶ οἱ Ἀσαναῖοι , οἱ ὁποῖοι ᾤκων τὴν Χώραν Σιν , τὴν περὶ τὸ Πηλῆσιον κειμένην .

Ἐννατος ὁ Ἀραδῖος , καὶ οἱ Ἀραδῖοι , ἢ Ἀραδνοὶ . εἶχον δὲ καὶ αὐτοὶ τὰς κατοικίας τῶν εἰς τὴν Νῆσον τῆς Φοινίκης Ἀραδον καλεσμένων , κειμένων παρα τὰς ἐκβολὰς τῆ Ἐλαθίης Ποταμῆ , καὶ τὴν αὐτικρὴν Παραθαλάσσιον Γῆν .

Δέκατος ὁ Σαμαραῖος , καὶ οἱ Σαμαραῖοι , οἱ ὁποῖοι καὶ αὐτοὶ ἐκατοικούσαν μέρος τῆς Χαναανίτιδος Γῆς .

Ἐνδέκατος ὁ Ἀμαθῖ , ἢ Ἀμαθαῖος , καὶ οἱ Ἀμαθαῖοι , ἢ Ἀμαθῖνοὶ , οἱ ὁποῖοι

ὁποῖοι ἐκατοίκησαν τὴν Ἀμαθινῶν, ἢ Ἀμάθιν, τὴν ὁποίαν ὡς λέγει ὁ Ἰώσηπος (Βιβλ. αἱ περὶ Ἰσραηλικῆς Ἀρχαιολογίας. Κεφ. 6.) οἱ Μακεδόνες ὕστερον Ἐπιφανείαν ὠνόμασαν, ἧτις καὶ τὴν σήμερον Χαμα λέγεται, ἄλλοι δὲ τὴν Ἀπάμειαν. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν εἰδὲκα Τριῶν τῶν Χανααίων.

Τῶν τῶν Χανααίων ὁμογενεῖς ἦτον καὶ οἱ Φεριζαῖοι, καὶ οἱ κατοικῆντες τριγύρω εἰς τὰ ὄρη Λιβάνου, καὶ τῶν Ἀμαθίων, Κιναιῶν, καὶ Κενιζαίων. Ὅσα δὲ τὴν Ἰσραηλῆος Ἰσραηλογράφου Μωυσῆος τῆς κατοικηθείσης Γῆς ἀπὸ τοῦ ἑσθῆ Ἐξόχου τῶν Χανααίων (Γεν. 10.) ἀπὸ Σιδῶνος εἰς Γεραρά, καὶ Γάζαν, καὶ ἕως Σοδόμων, καὶ Γομόρρας, καὶ Ἀδαμά, καὶ Σεβὶν, ἕως Δασά.

Ὅταν οἱ Ἰσραηλιταὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν Γῆν τῆς Ἐπαγγελίας, ἧτις, ὡς εἶπομεν, ἡ Ἰσραὴλ ἀπ' αὐτῶν ὠνομάσθη, εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο τότε (τὸ ὅποιον τὸ ἐκκεῖθεν) ἦτον ἑπτὰ μεγάλα, καὶ ἰσχυρά, ὡς λέγεται εἰς τὸ Δευτερονόμιον Κεφ. 7. Χετταῖος, Γεργεσαῖος, Ἀμορραῖος, Χανααῖος, Φεριζαῖος, Εὐαῖος, καὶ Γεβεσαῖος. Ταῦτα ὅμως Ἰσραὴλ ὁ Στρατηγός, καὶ Ὀδηγός τῶν Ἰσραηλιτῶν, τῶν Θεῶν προσάττοντος, τὴν ἐπὶ αὐτῶν ἀπ' αὐτῶν τὰ ἑπτὰ, καὶ εἰς δώδεκα μέρη τὴν ἐμοίρασε, καὶ εἰς κλῆρον τὴν ἔδωκεν εἰς καθ' ἓνα ἀπὸ τοῦ Τριῶν τῶν Γακώβ. οἱ Τιοὶ ὅμως Λαὶ, καὶ ὁ οὐρανὸν Θεῶν, δὲν ἐκκεῖθεν κἀνένα μέρος Γῆς, πλὴν ἐλάμβανον τὰς ἀρχαίας ἀπὸ ὅλης πρὸς κυβέρνησιν αὐτῶν.

Εἶχον δὲ προσέτι εἰς τοῦ λοιπῆς κλήρος καὶ διωρημένους Πόλεις, τὰς ὁποίας καὶ Λαϊτικὰς, καὶ Γεραῖς ὠνόμαζον, ἀναμειζῶν εἰς τὰς ὁποίας ἦτον καὶ αἱ Φυγαδότημοι ἕως ὠνομασμένοι, διότι ὁποῖος ἤθελε κατεφύγη εἰς αὐτὰς, ἦτον ἐλάττωρος ἀπὸ τὸν ἐπικείμενον αὐτῶν κίνδυνον.

Ἡ Φυλὴ τῶν Ρεβὶμ, καὶ Γαδ, καὶ τὸ ἡμισυ τῆς Φυλῆς τῶν Μανασσῆ, εἶχον τὰς κλήρας τῶν πρὸς τὸ πέραν τῶν Ἰορδάνων καὶ τὴν Κοίλιν Συρίαν, καὶ Ἀραβίαν, οἱ λοιποὶ δὲ ὑπὸ τῶν Γακώβ, πρὸς τὸ ἐντὸς τῶν Ἰορδάνων.

Ἐσαθῆ τὸ Ἰσραηλιτικὸν Γένος εἰς δώδεκα Φυλας διηρημένον, πλὴν ἡ διαίρεσις αὐτῆ δὲν περιλαμβάνει καὶ τοῦ Τριῶν τῶν Λαὶ. οἱ δύο ὅμως Τιοὶ τῶν Ἰωσήφ, τριτῆσιν ὁ Ἐφραὶμ, καὶ ὁ Μανασσῆς κατεσάθησαν ἀρχαί, ἦτοι πατερά, καὶ κεφάλαι δύο Φυλῶν.

Τὰ ἑπτὰ τὰ ὁποία εἶρον οἱ Ἰσραηλιταὶ εἰς τὴν Γῆν τῆς Ἐπαγγελίας, οὔτε ἐνικήθησαν, ἕτε ἀφανίσθησαν τελείως, παρὰ εἰς τὸν καιρὸν τῶν Βασιλέως Δαβίδ, ὁ ὁποῖος νικητὴς γενόμενος τῶν ἐχθρῶν τε, καὶ πράγματι τῶν Ἰσραηλιτῶν ἠντιέπισε, καὶ Πόλιν ἐκατεσκέλευσε εἰς τὸ ὄρος Σιών, ἧτις καὶ Πόλις Δαβίδ ὠνομάσθη, καὶ ἐσαθῆ καὶ Ἀκρόπολις, καὶ κεφάλαιον τῆς Πόλεως Ἱερουσαλήμ, καὶ τῆς Βασιλείας ὅμω, καὶ τῆς Δισβεῖας, καὶ ἐκ τῆς συνθίξεται καὶ ὠνομάζεται Ἀγία. Φανερόν ἐστὶ ἀπὸ τῶν Ἰσραηλικῶν Ἰσραηλ, πῶς ἀφ' ἑαυτῶν αἱ δέκα Φυλαὶ ἐσχίσθησαν ἀπὸ τῶν Φυλῶν τῶν Ἰσραηλ, καὶ ὕστερον ἐλήφθησαν αἰχμάλωτοι εἰς τὴν Βαβυλωνίαν, ἐσβέσθησαν σχεδὸν τὰ ὀνόματα τῶν ἄλλων Φυλῶν, καὶ ἔμεινε μόνον ἡ Φυλὴ τῶν Ἰσραηλ, ὅθεν πολὺν καιρὸν πρὸ τῆς γεννήσεως τῶν Χριστῶν διάφοροι Ἐπαρχίαι τῆς Ἰσραηλιτικῆς Γῆς δὲν εἶχον ὀνόματα ἀπὸ τῶν Φυλῶν τῶν ἀρχαίων.

Αὐτὴν

Αὐτὼ οἱ Ἑβραῖοι, καὶ Ῥωμαῖοι τὴν ὀνόμαζον Παλαιστίνην, καὶ Φοινικίαν.

Παλαιστίνη ἐλέγετο κυρίως ἐκεῖνος ὁ τόπος εἰς τὸν ὁποῖον ἕνα καιρὸν ἦτον οἱ Φυλισαῖοι. Φοινικία δὲ ὀνομάσθησαν αἱ λοιπαὶ Θαλάσσιοι Ἐπαρχίαι, αἱ ὁποῖαι ἐπεκτείνοντο πρὸς τὸν Λίβανον, ἡ δὲ Φοινικία ἦτον μέρος τῆς Συρίας.

Καὶ αὕτη μὲν ἡ γενικωτέρα καθ' ἁρᾶν, καὶ διαίρεσις τῆς Ἀγίας Γῆς πρὸ τῆς τῆς Κυρίας ἡμῶν Γενήσεως. ὅταν δὲ ὁ Κύριος ἡμῶν ἐφαίη ἐπὶ τῆς, ἦτον ἡ Γῆ τῆς Ἰσραὴλ διηρημένη εἰς Ἰδουμαίαν, Ἰουδαίαν, Σαμαρείαν, καὶ Γαλιλαίαν, καὶ παραταύτας πλατυτέρας εἰς τὴν Ἰσραὴλ, καὶ Τραχωνίτιδα, εἰς ἅς ὁποῖας περιελαμβάνονται καὶ ἄλλαι Ἐπαρχίαι μικραί.

Ἡ Ἰουδαία περιεῖχε τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς Ἰσραηλίτιδος Γῆς, τὸ ὁποῖον ἐκράτει τὸ ὄνομα τῆς αὐτῆς Φυλῆς, εἶτα καὶ τὸν κληρὸν τῶν Φυλῶν τῆς Βενιαμὴν, τῆς Δαὺ, καὶ τῆς Συμεὼν.

Τὸ πλάτος αὐτῆς ἔξαπλώνετο ἀπὸ τὸν Ἰουδαίῳ Ποταμῶν, ἕως τὴν Ἰόππῳ τὴν τῶν Ἰάφφα λεγομένην Πόλιν Παραθαλάσσιον.

Ἡ Ἰδουμαία ἦτον ἡνωμένη μετὰ τὴν Ἰουδαίαν πρὸς τὸ Μεσημβρινὸν Ἐπίπεδον, ἔχουσα τὴν θάλασσαν μετὰ τὴν Ἀραβίαν, καὶ Αἰγύπτου, οἱ ὁποῖοι Ἰουδαῖοι νικηθέντες ἀπὸ τὸν Ἀρχιερεῖα Τρακίαν, οὐδὲν ἐπέσασαν ἢ τὰ περὶ τῆς θάλασσης, ἢ τὰ διωχθῆσαν ἀπὸ τῆς ἰδίας τῶν κατοικίας, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τὴν ἀγάπῃ τῆς πατρίδος τῶν ἐδέχθησαν τὴν περιτομὴν, καὶ τὰ λοιπὰ Ἰουδαῖα ἔθνη, καὶ τὰ ἴσρα.

Ἡ Σαμαρεία (πρῶτον μὲν Πόλις, ὕστερον δὲ καὶ ὄνομα Ἐπαρχίας) ἦτον πρὸς τὸ Βόρειον μέρος τῆς Ἰουδαίας, μετὰ τὴν Ἰουδαίαν, καὶ Γαλιλαίας, καὶ μετὰ τὴν Ἰουδαίαν, καὶ μεγάλης Θαλάσσης.

Ἐκεῖ ἕνα καιρὸν ἦτον ἡ Φυλὴ τῆς Ἐφραΐμ, καὶ τὸ ἡμισυ μέρος τῆς Φυλῆς τῆς Μανασσῆ, τῆς ὁποῖας Μητρόπολις ἐστὶν ἡ Σιχέμ, ἡ Σιχαρ, αἰάμεσα εἰς δύο ὄρη Γαραζεῖν, καὶ Γεβὰλ, ἔξ ὧν τὸ μὲν Γαραζεῖν εἰς Ἀλογίαν, τὸ δὲ Γεβὰλ εἰς κατάραν ἀπὸ Μωσείως ἀφωρίσθη.

Ἡ Γαλιλαία ἔχει ὄρη, πρὸς Ἄρκτον μὲν τὴν Φοινικίαν (παρεμπιπτόντος μετὰ τὴν, καὶ ὑψωμένης τῆς Λιβάνου ὄρους) ἀπὸ δὲ Μεσημβρίας τὴν Σαμαρείαν, πρὸς δὲ τὴν Ἀνατολήν, τὸν Ἰουδαίῳ, πρὸς δὲ Δύσην, τὰ ὄρη Τύρος, καὶ Σιδῶνος, πρὸς τὴν Παράλιον τῆς Φοινικῆς Πελάγους.

Αὕτη διακεῖται καὶ τὸν Ἰωσήφον (Βιβλ. 3. Κεφ. 2.) περὶ Ἰουδαϊκῆς Πολέμου) εἰς δύο, εἰς αὐτὴν δηλαδὴ Γαλιλαίαν (ἡ ὁποῖα καὶ Γαλιλαία τῶν Ἑβραίων ἐλέγετο, διότι ἕως τὸν καιρὸν τῆς Σολομῶντος ἐκυριεύετο παρὰ τῶν Ἑβραίων) καὶ εἰς τὴν κάτω.

ἕνα καιρὸν εἰς αὐτὸ τὸ μέρος ἦτον καὶ αἱ Φυλαὶ τῆς Ἰσάχαρ, τῆς Ζαβουλὸν, τῆς Ἀσήρ, καὶ τῆς Νεφθαλίμ. Περαιτέρω τῆς αὐτῆς Γαλιλαίας, τριγύρω εἰς τὰς ῥίζας τῆς Λιβάνου, ἦτον καὶ ἡ Ἐπαρχία Πανείας ἀπὸ τὴν Πόλιν Πανεάδα, ἡ ὁποῖα, ὡς εἴρηται, πρῶτον ὀνομάσθη Δαὺ, μετὰ δὲ ταύτῃ Πανείας.

Τὸ ἄλλο μερῖδιον τῆς Φυλῆς τῆς Μανασσῆ, τὸ ὁποῖον ἐκεῖτο εἰς τὸ πέραν τοῦ Ἰουδαίου, περιεῖχεν ἐκείνην τὴν Ἐπαρχίαν τὴν Γλιὼ τῆς Ἰσραὴλ, ἡ ὁποῖα πρὸς μὲν Βόρραν περιερίζεται ἀπὸ τὸν Λίβανον τὸν ἀφορώσα πρὸς τὴν Ἰδαμασκὸν, ἀπὸ

δὲ τὴν

δὲ τὴν Ἀνατολίαν, ἀπὸ τῆς Ὀρεινῆς Σεινείας, ἤτοι Ἐρμώνειας. Εἰς ἐκεῖνο τὸ Ἐπίπεδον ἰκαίως εἰς τὴν Περσίαν, βάζει ὁ Γέωγραφος τὴν Γαυλωνίτιδα, οὕτως ὀνομασθεῖσαν ἀπὸ τῆς Πόλεως Γαυλών. πλησίον τῆς Γαυλωνίτιδος ἦτον ἡ Βαβυλωνία, ἔνθα ἕνα καιρὸν ἦτον τὸ Βασίλειον τῆς Βαβυλῆος. Πλησίον τῆς Βαβυλωνίας, ἡ Τραχωνίτις, ἔτι ρηθεῖσα διὰ τὴν σκληρότητα τῆς βρυχῆς, ὅτι πετρώδης, Τραχωῆς γὰρ λέγονται οἱ πετρώδεις τόποι.

Ἡ τραχωνίτις ἀπὸ τὸν Στραβῶνα περιερίζεται τὴν Κοίλιν Συρίαν. τὸ Βορραιοτέρον μέρος αὐτῆς τῆς γῆς ὀνομάζεται Ἀβραμῆτις (ἢτις καὶ τὴν σήμερον παρά τοις Ἀραβῶσι, καὶ Ὀθωμανοῖς Χαβραῖν ὀνομάζεται) Ἐπαρχία οὕτω καλουμένη ἀπὸ τῆς Ἀβραμῆτις Πόλεως κειμένη μετὰ τὴν Καισαρείαν Φιλίππων, καὶ Δαμασκῶν. Ταύτην τὴν Ἐπαρχίαν Τραχωνίτιδα, οἱ Ἑβραῖοι καὶ ὀνομάζον, ὅθεν καὶ Οὐσίτις, ἢ Αὐσίτις, καὶ ὅθεν ἰβδομήκοντα, χρηματίσασαν χώραν τοῦ Πολύτλα Γαβ, ἔνθα καὶ τὴν σήμερον δείκνυται καὶ τὸ μνημα αὐτῆς ἐν τῇ Ἀβραμῆτιδι, ἤτοι Χαβραῖν, καὶ Κόμην τινὰ Τζαίκαν λεγομένην Ἀραβισί, τιμώμενον παρά τε τοῖς Ἀραβῶσι, καὶ Ὀθωμανοῖς.

Δὲν εἶναι μακρὰ ἀπ' αὐτῆς ἡ Ἰσραήλ, περιεριζομένη καὶ αὐτὴ ἀπὸ τῆς Κοίλης Συρίας, πορρωτέρω τῆς Ὀρεινῆς τῆς Λιβανῆς. αὕτη ἡ Ἐπαρχία πολλὴν ἀμφιβολίαν ἔδωκεν εἰς ὅσον Χωρογράφους.

Ὁ Πλίνιος ἄττει ὅσον Ἰσραήλ εἰς αὐτὴν τὴν Κοίλιν Συρίαν. ἄλλοι τὴν ζήτησιν ἐντὸς τῆς Ἰσραήλ. ἄλλοι εἰς τὸ πέραν αὐτῆς. ἡ Ἰσραήλ λέγει ὁ Ἀδελχόμιος ὅτι λαμβάνει τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τὸν Ἰσραήλ Ποταμὸν πλησίον τῆς Λιβανῆς πρὸς Δυσμάς, καὶ ἐπεκτείνεται ἕως εἰς τὴν Ὀρεινὴν τῆς Σιδωνίων, καὶ Τυρίων, πολλὰς δὲ ὀνομάζεται καὶ Ἄλσος Λιβανῆς. φαίνεται ὅμως νὰ εἶναι διττὴ, καὶ ἡ μὲν κεῖται ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, καὶ Ἰσραήλ τῆς Ποταμῶν, ἡ δὲ πέραν τῆς Ἰσραήλ. ἀπαρτῆται λοιπὸν ἐκεῖνοι ὅσον ἄττει ὅσον Ἰσραήλ εἰς τὴν Περσίαν, μετὰ τὸ νὰ λέγεται ἐν τοῖς Παραλειπομείοις πῶς ἐβασίλευσαν ἀπὸ τῆς Φυλῆς τῆς Γαδ, καὶ Ραββίμ, ἐπειδὴ καὶ ἐκ τῆς δὲν ἀκρωθεί παντελῶς πῶς ἐσάθη ἡ αἰαμεταξύτης, ἡ ὀλοτελῶς πλησίον εἰς αὐτῆς.

Τινὲς συγχέουσι τὴν Ἰσραήλ, καὶ Τραχωνίτιδα, νομίζοντες ὅτι ἐκ παραλλήλων νὰ ἐλήφθησαν ἐν Εὐαγγελίοις. Ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς ὅμως κεφ γ φησὶν ὅτι ταῖς ξεχωρίζει, ἐπειδὴ ταῖς ἰσορεῖ, ὅτι εἰς αὐτῆς ἐσάθη Τετράρχης, ἢ Φίλιππος, καθὼς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ Περσίαν ἦτον Τετράρχης Ἡρώδης ὁ Ἀντίπας.

Ἡ Σαμαρεία, ἡ ὁποία ὡς εἶπομεν, πρότερον ἦτον Πόλις, μετὰ τὴν δὲ καὶ ὄνομα Ἐπαρχίας, ἀρῆσκειται μετὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ Ἰσραήλ, ὡς δὲ αὐτῆς γίνεται καὶ διάβασις ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας πρὸς τὴν Ἱερουσόλυμα.

Εἰς τὸν καιρὸν ὅσον ὁ Κίριος ἐβασίλευσε, Μητρόπολις τῆς Σαμαρείας ἦτον ἡ Σιχαρ, ἢτις τὸ πάλαι ἐκαλεῖτο Σιχὴμ, μετὰ δὲ τὴν ἔλθειν τῆς Κυρίας μας, ὡς πισθίεται, Νεάπολις. Ἐντὸν δὲ παρά τε Ἀραβῶσι, καὶ Ὀθωμανοῖς Ναπλῶσι, πλησίον τῆς ὁποίας ἦτον τὸ Φρέαρ τῆς Γαλιλαίας.

Εἰς

Εἰς τὴν Γλιὺ τῆς Ἰσραὴλ ἦτον ἡ τὸ μέρος ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐλέγετο Δεκαπόλις, ὄχι μόνον διατὶ δέκα Πόλεις εἰς αὐτὸ Δείκοντο, ἐπειδὴ εἶναι φανερόν ὅτι ἦτον ἡ ἄλλαι πολλαί, ἀλλὰ διότι δέκα ἦτον αἱ πλέον ἐπίσημοι, ἡ ὑπερίχεται εἰς ἅς λοιπὰς τῆς μέσης ἐκείνης, αἱ ὁποῖαι μὲ τὸ νὰ ἐμπεριείχοντο καὶ οὗτοι νόμοι τῶν Ἰσραηλίων, καὶ ὄχι τῶν Ἰουδαίων, ἅς ὀνομάζει ὁ Ἰωσήπος Πόλεις Ἰσραηλίδας. Οἱ Γεωγράφοι ἀπαριθμῶσιν εἰς ταύτας ἅς δέκα Πόλεις ἡ τὴν Καισάρειαν Φιλίππων, τὴν Χωραζίν, τὴν Βηθσαϊδᾶ, τὴν Καπερναοὺμ, καὶ τὴν Γαδάρα.

Αἱ ῥηθεῖσαι Πόλεις τῆς Δεκαπόλεως φαίνεται νὰ ἦτον εἰς τὴν Γαλιλαίαν, τριγύρω εἰς τὴν Θάλασσαν τῆς Τιβεριάδος, ἡ τὸν Ἰουδαίον. Ἔθεν ἡ διὰ τοῦτο λέγει ὁ Ἰωσήπος, πῶς οἱ Γαλιλαῖοι ἐπεριτριγυρίζοντο ἀπὸ τῆς ἀλλογενῆ γῆς.

Αὕτη εἶναι ὡς φαίνεται ἡ Γαλιλαία, τὴν ὁποῖαν τὸ Εὐαγγέλιον ὀνομάζει Γαλιλαίαν τῶν Ἰουδαίων, ἀπὸ τὴν Πόλιν Γαδάρα, τὴν ὁποῖαν ὁ Στράβων τὴν κάμνει Μητρόπολιν τῆς Περαιίας. Οἱ πλησιόχωροι τόποι ὀνομάσθησαν Γαδαρῶν.

Πλησίον τῆς Γαδάρης ἦτον Πόλις πλησιόχωρος ὀνομαζομένη Γεργεσά, τῆς ὁποίας μέμνηται ἡ ὁ Ἰωσήπος, ὅθεν ἡ Γεργεσιωὴ Χώρα. ἡ ἐπειδὴ ἡ Γαδάρα, ἡ ἡ Γεργεσά ἦτον πλησιόχωρα, δὲν εἶναι θαυμαστὸν αὐτὴ ἡ Ἐπαρχία, ἡ ὁποῖα ἀπὸ μὲν οὗτοι Εὐαγγελιστὰς τὸν Μάρκον, καὶ Λουκαῖν λέγεται Γαδαρῶν, ἀπὸ δὲ τὸν Ματθαῖον νὰ καλεῖται Γεργεσιωῶν. μήτε εἶναι θαυμαστὸν, αὐτὴ οἱ κατοικοῦντες εἰς ἅς Πόλεις ταύτας ἔτρεφον χοίρους, Ἰσραηλῆς, ὡς εἴρηται, οἱ πλείους ὄντες, ὅθεν ἡ τὸν Εὐαγγελιστὴν Μάρκον (Κεφαλ. 5. 20.) ἐκείνος ὁ Δαιμονισμένος ὅπως ἠλάθρησεν ἀπὸ τῆς ἀκάθαρτα πνεύματα, τὰ ὁποῖα ὁ Χριστὸς ἐπέμψεν εἰς οὗτοι χοίρους, ἤρξατο νὰ κηρύττῃ εἰς τὴν Περίχωρον τῆς Δεκαπόλεως τὰ ὅσα ἐποίησεν αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς. ὡς ἐκ τούτων εἶναι φανερόν πῶς ἡ τὴν Γαδάρα, ἡ ἡ Γεργεσά ἦτον Πόλεις τῆς Δεκαπόλεως, ἡ ἡ τὸν Ἰησοῦς Εὐαγγελιστὰς Ματθαῖοντες, ἡ ἡ Λουκαῖν.

Μέρος τῆς Κοίλης Συρίας ἦτον ἡ Ἀβιλιωὴ, τῆς ὁποίας Μητρόπολις ἐστὶν ἡ Ἀβίλα, ἡ ὁποῖα Ἀβιλιωὴ εἰς τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἦτον ἠνωμένη μὲ τὸ Βασίλειον τῆς Μεγάλου Ἡρώδης, ὅταν ἡ ὁ Ἰησοῦς Λουκαῖν ἀριθμῶσιν οὗτοι Ἡγεμόνας, εἰς οὗτοι ὁποῖους ὁ Βαπτιστὴς Ἰωάννης ἀρχισε νὰ κηρύττῃ τὸ Εὐαγγέλιον, ἐνδυμήσθῃ καὶ ταύτην.

Ὁ μέγας Ἡρώδης, εἰς τῆς ὁποίας τὸν καιρὸν ἐγεννήθη ὁ Κύριός μας, ἐκυριεύει ὅλην τὴν Γλιὺ τῆς Ἰσραὴλ, τὴν Ἰδουμαίαν δηλαδὴ, Ἰουδαίαν, Σαμαρείαν, Περαιάν, Γαλιλαίαν, Παναία, Γαυλωνίτιδα, Βαζαναίαν, Τραχωνίτιδα, ἡ παρὰ ταύτας τὴν Ἀβιλιωὴν, ἀποθνήσκουσας δὲ ἐμοίρασεν αὐτὰς ἅς Ἐπαρχίας εἰς οὗτοι Τίους τε, τὸν Ἀρχέλαον, τὸν Ἀντίπααν Ἡρώδην, ἡ τὸν Φίλιππον. τὸ Βασίλειόν τε τὸ ἔδωκε τῶν Ἀρχελάω, τὸ ὁποῖον ἐπεριλάμβανε τὴν Ἰδουμαίαν, τὴν Ἰουδαίαν, τὴν Σαμαρείαν, τὸν δὲ Τίον τε Ἡρώδην Ἀντίπααν κατέστησε Τετράρχην τῆς Γαλιλαίας, ὁμοῦ ἡ τῆς Περαιίας, τὸν δὲ Φίλιππον Τετράρχην τῆς Ἰδουμαίας, ἡ τῆς Τραχωνίτιδος Χώρας. ὁ δὲ Τετράρχης Λυσανίας, ὅστις ἔλα-

βε τὴν ἀρχὴν τῆς Ἀβιλιωνῆς παρὰ τῷ Καίσαρος, δὲν ἦτον συγγενὴς τῷ Ἡρώδῃ, συναρθεῖται ὁμως καὶ αὐτὸς ἀπὸ τὸν Εὐαγγελιστῶν μὲ ὄντι Διαδόχου τῷ Ἡρώδῃ Τετράρχου, μὲ τὸ νὰ ἦτον, ὡς εἶπομεν, καὶ ἡ Ἀβιλιωνὴ ὑπὲρ τῶν Ἰερουσαλήμ προσεχῶς τῷ Ἡρώδῃ.

Ὁ Γώσηπος εἰς τῶν Τετραρχῶν τῷ Φιλίππῳ δὲν ἀρθεῖ καὶ τῶν Ἰταλιῶν, καθὼς ὁ Εὐαγγελιστὴς, ἴσως ὁμως καὶ ὁ Γώσηπος μὲ τὸ ὄνομα τῆς Παναγίας νὰ ἐπεεῖλαβε καὶ τῶν Ἰταλιῶν, τὸ ὄνομα δὲ τῷ Τετράρχῃ αὐτῷ κατὰ πολλὰκις λαμβάνεται αὐτῷ τῷ τετάρτῳ μέρει τινὸς Ἐπαρχίας, πλὴν ὅχι καὶ πάντε, διότι ἐν τῇ Ῥωμαϊκῇ Ἐπικρατείᾳ τὸ ὄνομα αὐτὸ ἦτον ὄνομα τιμῆς, καὶ Ἰερουσαλήμ, καὶ βαθμῶν, εἶναι δὲ φανερόν, διότι ὁ Φεσσαήλος Τίος τῷ Ἀντιπάτρῳ, καὶ ὁ Ἀδελφὸς αὐτῷ τῷ Ἡρώδῃ, ἔλαβον ταύτῃ τῶν ἀξίων παρὰ τῷ Ἀντωνίῳ, νὰ εἶναι δηλαδὴ αὐτοὶ οἱ δύο Τετράρχαι τῆς Ἰουδαίας, καὶ ἰδὲ Γώσηπον (Βιβλ. ΙΔ. Κεφ. ΙΖ.) περὶ Ἰουδαϊκῆς Ἀρχαιολογίας, ὕστερον δὲ ἀιχμαλώτῃ ληφθέντος τῷ Φεσσαήλῳ παρὰ τῷ Πάρθῳ, καὶ καθύστερον ὁ μέγας Ἡρώδης μόνος Βασιλεὺς τῆς Ἰουδαίας, ὑπὸ τῆς Συγκλήτῃ Ῥωμαίων, καὶ τῷ Καίσαρῳ, ἀπὸ τῷ Ἀντωνίου ἀπεδείχθη Βασιλεὺς τῆς Ἰουδαίας, καὶ ἐπειὴ ἐν τῷ θανάτῳ τῷ, ἐδιαμοίρασε τῶν Ἰουδαίων εἰς ὄντι Τέσσερις, ὡς ἤδη εἶρηται.

Ἐνταῦθα δὲν εἶναι ἔξω τῷ σκοπῷ νὰ σημειωθῇ καὶ τῷτο, ὅτι αὐτὴ ἡ Γῆ τῆς Παλαιστίνης ἔλαβε καὶ ἄλλον διαμερισμὸν ἀφ' οὗ ἤλθεν εἰς τῶν ὑποαγῶν τῷ Ῥωμαίων.

Ὁ Μέγας Πομπήιος κυριεύωντες ὄντι Ἑβραίων, καὶ τῶν Ἰερουσαλήμ, τὴν ἐσχημάτισεν εἰς εἶδος Ἐπαρχίας, καθύστερον ἐπ' αὐτὴν Ἐπιστάτας, καὶ Κυβερνήτας, εἶτα μετὰ τὸν θάνατον τῷ μεγάλῃ Ἡρώδῃ, καὶ τὴν Ἰερουσαλήμ τῷ Τίου του Ἀρχελαίου, παρὰ τοῦ Ἀύγουστου Καίσαρος εἰς τῶν Βιέντων τῆς Γαλλίας, ἡ Ἰουδαία, ἡ Σαμάρια, ἡ πατρικὴ δηλαδὴ κληρονομία τῷ Ῥηθέντος Ἀρχελαίου ἀπεδόθη εἰς τῶν Συρίαν; καὶ γενομένη μέρος αὐτῆς, ἐδιοικεῖτο ἀπὸ Κοσιλαίων, Ἀνθυπάτων, καὶ Ἡγεμόνων Ῥωμαίων. ὄντι ὅταν ὁ Βασιλεὺς Ἰωάννης ἀρχισεν νὰ κηρύττῃ, τότε Ἡγεμόνων τῆς Ἰουδαίας ἦτον ὁ Πόντιος Πιλάτος, εἰς τῷ ὁποῖον τὴν Ἡγεμονίαν ἔπαθε, καὶ ἐσαυρώθη ὁ Κύριος ἡμῶν. ὁ δὲ Ἀντίππας ὁ καὶ Ἡρώδης, καὶ ὁ Φίλιππος, Ἰερουσαλήμ τῷ Πατρικῶν Ἡγεμονίας. Ὑστερον ἀπὸ τὸν ἀποστάτην Ἰουδαίων ἔλαβεν Ὑπάτον, ἐπειὴ ἀπὸ τὸν Γραδικτὸν Ἀνθυπάτον, καὶ ἀπ' αὐτὸν ἐμοιράσθη εἰς δύο Ἐπαρχίας, ἐπειδὴ καὶ γράφει ὁ Θεοδόσιος πῶς καὶ εἰς τῷ δύο Παλαιστίνης νὰ ἦτον Συνέδρια Ἰουδαίων. τελευταίων ἐδιαμοιράσθη εἰς τρεῖς Ἐπαρχίας, πρώτῃ δηλαδὴ Παλαιστίνῃ, δευτέρῃ, καὶ τρίτῃ τῶν ἐπωνομασθέντων Σαλαμίνῃ. τῆς πρώτης Μητρόπολις ἐστάθη ἡ Καισάρεια. τῆς δευτέρας ἡ Σκυθόπολις, καὶ ἡ Σεβαστή, ἡ καὶ Σαμάρια, τῆς τρίτης ἡ Ἰερουσαλήμ. ἡ πρώτη ἦτον Ὑπατεία, αἱ δὲ ἄλλαι δύο ἐκυβερνῶνται ὑπὸ Ἡγεμόνων, καθὼς εἶναι φανερόν εἰς τῷ σαζομέναις ἀιχμαφῶν τῷ ἐν Ἀνατολῇ, καὶ Δύσει Ἐπαρχιών, αἱτινες τότε ἦσαν ὑπερέσσοι τῇ Ῥωμαϊκῇ Βασιλείᾳ.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Ε Κ Τ Ο Ν .

Περὶ τῆς ἀκρασίας, ἀφορείας, πολυφορείας, ἀδυνίας, καὶ τῆς πλήθους
τῆς αἰδεσίων τῆς Ἀγίας Γῆς.

ΟΤΙ ἡ Ἀγία Γῆ εἶναι εὐκρατος, εὐφορος, πολύφορος, καὶ ἐσάθη καὶ πολυαἰ-
δεσπος, δὲν κάμνει χρεία νὰ τὸ παραστήσωμεν ἀπὸ μαρτυρίας ἕωτει-
κῶν Συγγραφίων, διότι ἔχομεν εἰς τῆτο βεβαιότερον ὡς θείας μαρτυρίας, καὶ
βεβαιώσεις.

Περὶ ταύτης λοιπὸν ὁμιλοῦντας ὁ Θεὸς τῆς ἀπαύτων λέγει, (Ἐξοδ. κεφ. 3. 8.)
κατέβην (ἰγὼ ὁ Θεὸς) ἔξελίσθαι ἀσθενῶ ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἔθα-
γαγεῖν ἀσθενῶ ἐκ τῆς Γῆς ἐκείνης, καὶ εἰσαγαγεῖν ἀσθενῶ εἰς Γῆν ἀγαθὴν,
καὶ ποθῶν, εἰς Γῆν ῥέουσαν μέλι, καὶ γάλα.

Καὶ ὁ Μέγας Μωϋσῆς θεῖω κινέμενος πνεύματι (ἐπειδὴ καὶ δὲν εἰσῆλθεν ἐν αὐ-
τῇ ὡς ἐκ πείρας νὰ χράψῃ ὡς λεχθέντα) τοιαῦτα εἶπε (Δεύτερον. κεφ. 8. 7.)
ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεός σου εἰσάξεισε εἰς Γῆν ἀγαθὴν, καὶ ποθῶν, καὶ χείμαρ-
ροι ὑδάτων, καὶ πηγαὶ ἀβύσσων ἐκπορεύονται διὰ τῶν πεδίων, καὶ διὰ τῶν
ὀρέων. Γῆ πυρᾶ, καὶ κριθῆς, ἀμπελοι, συκαὶ, ῥοαί. Γῆ ἐλαίας ἐλαίης, καὶ
μέλιτος. Γῆ, ἐφ' ἧς οὐ μετὰ πτωχείας φαγῆ τὸν ἄρτον σου, καὶ ἐκ ἐνδεότητος
ἐπ' αὐτῆς οὐδὲν. Γῆ ἧς οἱ λίθοι σιδήρου, καὶ ἐκ τῶν ὀρέων αὐτῆς μεταλλεύσεις
χαλκὸν, καὶ φαγῆ, καὶ ἐμπλοσθήσῃ, καὶ ἀλογήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐπὶ τῆς
Γῆς τῆς ἀγαθῆς, ἧς δίδωκά σοι.

Καὶ εἰς τὸ Δεύτερον. πάλιν (15. 4.) ἐκ ἔσιν ἐν σοὶ ἐνδεής, καὶ μήτε ἐκωντίζ-
ται εἰς τῆτο τὸ φαινόμενον καὶ πάντα ἐναντίον εἰς τὸ παρακατιὸν εἰδέκατον εἰδέ-
κατον, ἐν ᾧ λέγει, οὐ γὰρ μὴ ἐκλείπει ἐνδεής ἀπὸ τῆς γῆς σου, διότι ἡ θεία ὑπό-
σχέσις τῆς ὑποθετικῆς, αἰσίως δηλαδὴ καὶ φυλάξωσι ὡς προσαχθέντα παρὰ τῆς Ἀ-
γίας Θεῶς, τὸ ὁποῖον γίνεται φανερὸν ἐκ τῆς λεγομένης, ἀδυνίας μετὰ τῆς ὑπό-
σχέσις, ἐὰν ἀκοῆ ἀκρόαση τῆς φωνῆς Κυρίου τῆς Θεῶς ἡμῶν, φυλάσσειν, καὶ ποιῶν
πάσας ὡς ἐντολὰς ταύτας, ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι σοὶ σήμερον. καὶ ἐπειδὴ ἐπρογνώ-
ριζεν ὁ Θεός, πῶς οἱ Ἑβραῖοι δὲν ἠθέλωσαν φυλάξῃ τῆς ἐν ὑπόθεσις ὑπόσχέσις,
προλέγει ὅτι ποτὲ δὲν θέλει λείψῃ ἐνδεής ἐκ τῆς Γῆς αὐτῆς, καθὼς τῆς ἐκ
τῆς ὡς πολυδάσπλαγχνος νὰ εἶναι ἐπισκέπτωνται, καὶ νὰ εἶναι ἀεργετώσι, προ-
σάττων, ἀνοίγων ἀνοίξεις ὡς χεῖράς σου τῶ ἀδελφῶ σου τῶ πένιτι, καὶ τῶ ἐπι-
δομένῳ τῶ ἐπὶ τῆς Γῆς σου.

Τῆτο βεβαιῶται σαφέστερον παρ' ἑτέρον παραδείγματος πάλιν τῆς Θείας Γρα-
φῆς. ὑπέσχετο ὁ Θεός νὰ δώσῃ αὐτοῖς τοῖς Ἑβραίοις τῆς Γῆς ἕως τῆς Ποταμῆς τῆς
Εὐφράτης, πλὴν διατὶ δὲν ἐπλήρωσε τῆς ὑπόσχέσις, ἕτωσι ἀποκρίνεται ὁ Μα-
κάριος Θεοδώρητος ἐρωτήσῃ 59. εἰς τῆς Ἐξοδον.

Διὰ Γεζεκίηλ τῆς Προφήτης τῆτο σαφέστερον δεδήλωκεν ὁ Θεός. πέρασ γὰρ
φῆσι,

„ Φοι , λαλήσω ἐπὶ Βασιλείαν , καὶ Ἐΐτιος , τῆ οἰκοδομῆν , καὶ κατὰφυτθῆν ,
 „ καὶ ἔσαι ἐαῡ σραφὲν τὸ ἔΐτιος ἐκεῖτο ποιῶν τομῆα , καὶ μὴ ἔπαγαγῶ ἐπ' αὐτὸ
 „ πᾶσα ἡ ἀγαθὰ σα ἐλάλησα , καὶ ἡ ἐξῆς . εἰσηγάγε τοῖσιν αὐτοῖσιν ὁ Θεὸς
 „ εἰς τὴν ἐπηγεῖλατο Γλιῶ , ἐπειδὴ δὲ φυλάξαι τὸν θεῖον καὶ ἠβουλήθησαν ἰσ-
 „ μον , καὶ πᾶσαν αὐτοῖς παραδίδωκεν , ἀλλ' εἰασέ τνας διύκεκας αὐτοῖς πολε-
 „ μῆτας , ἵνα πολεμῆμοι ἠττηθεῖεν , καὶ τῆτο διαφερόντος ἡ τῆ Κετῆ ἰσο-
 „ εἶα διδάσκει . Δαβιδ μέτοι τῷ βασιλεῖ καὶ τῆτος υπέλαξε , καὶ γὰρ οἱ ἀλλό-
 „ φυλοι φόρεσ ἐδίδουσαν , καὶ Συρία Δαμασκῆ , καὶ Συρία Σαβα . καὶ Σολομὼν δὲ
 „ εἰσ ἠύσεβει , εἶχε τὴν δυναστείαν , ἀποκλῖνας δὲ εἰς ἀσίβειαν , τῆς ἡεοῖας ἡε-
 „ πισε , καὶ τῆτοις δὲ δώσειν ἐπηγεῖλατο , ἡε ἐντολάς , καὶ τὸν τόμον φυλάττην .

Ἐν συντομίᾳ , τοιαύτη ἔμελλε νὰ εἶναι ἡ Γῆ ἐκεῖνη , ὡσε τινὰς νὰ μὴ ἀρίτκει
 τὰ ἐκεῖνη ἐνδεῆς ἐκ τῆς φύσεως τῆς Γῆς , καὶ ἐκ τῆς θεῖας ἐλείου , αὐ ἐφύλαττον
 τὰ θεῖκα προσάγματα . εἰσηβη ὅμως τὸ ἐναντίον ἐκ τῆς παρατροπῆς τῆς προ-
 σαγμάτων , ἐπειδὴ καὶ διὰ τῆς μοχθηρίας των , δικαίως ὁδὲ ἐτύχενε , νὰ κλείσῃ
 ὁ Θεὸς τὴν Οὐρανὸν νὰ μὴ βρέξῃ ἐπὶ τῆς Γῆς , καὶ ἔτω τὴν ἀφορίαν τῆς νὰ τὴν
 μετὰβάλλῃ εἰς ἀγονίαν , καὶ τὴν δαψίλειαν εἰς εἰδειαν .

„ Ἀλλὰ καὶ ὁ Θεασέπος Ἰεζεκιηλ (20. 6.) ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐν ἐκεῖνη
 „ τῆ ἡμέρᾳ αὐτελαβόμεν τῆ χειρῆμου αὐτῶν τῆ ἡεαγαγεῖν αὐτοῖσιν ἐκ Γῆς Αἰ-
 „ γύπτου εἰς Γλιῶ τὴν ἠτοίμασα αὐτοῖς , Γλιῶ ρίουσαν μέλι , καὶ γάλα . κηρίον
 „ ἐσιν (ἢ ὡς ἄλλοι ἐρμηνεύουσι , καλλίστω) παρὰ πᾶσαν τὴν Γῆν .

„ Καὶ παρακατιῶν μεμφόμενος ὁδὲ Ἰουδαίους , ἐπιφέρει , καὶ ἐγὼ ἡεῖρα τὴν
 „ χειρῆμου ἐπ' αὐτοῖσιν ἐν τῆ ἠρήμῳ τὸ παρὰπαν τῆ μὴ εἰσαγαγεῖν αὐτοῖσιν εἰς Γῆν
 „ ἠν ἔδωκα αὐτοῖς , Γῆν ρίουσαν μέλι , καὶ γάλα , καλλίστω παρὰ πᾶσαν τὴν
 „ Γλιῶ , αὐτ' ὄν ἡε δικαίωματῆ μου ἀπώσαντο .

Ἐκ τῆ ὁποῖου δηλῆται , ὡς παρὰ φύσιν πῶς ἐσιν ἡ ἀφορία ἐν τῆ Ἀγίᾳ Γῆ , καὶ
 διὰ τῆς αἰομίας ἐπισυμβαίνει τῶν οἰκητόρων τῆς .

„ Δὲ αὐτὴν εἶπεν ὁ Θεὸς παρὰ τῷ Ἰωὴλ (Κεφ. 2. 3.) ὡς Παρὰδεισος τρυφῆς
 „ ἡ Γῆ πρὸ προσώπου αὐτῶν . ἦτον δηλαδὴ ἡ Γῆ τῆς Ἐπαγγελίας ὡσπερ Πα-
 „ ράδεισος πρὸ τῆ νὰ εἰσέλθουν εἰς αὐτὴν , καὶ νὰ τὴν λεηλατήσωσιν ὁ Ναυροχο-
 „ δονόσορ , καὶ οἱ Χαλδαῖοι .

Τὶ ἡε πολλὰ ; οἱ πεμφθέντες κατὰσκοποὶ ἀπὸ τῆς ἠρήμης παρὰ τῆ Μωυσεῖως ,
 διὰ προσαγῆς Θεῆ νὰ κατὰσκοπῶσωσι τὴν τὴν τὴν Γλιῶ τῶν Χιωνανῶν , μετὰ τὴν
 κατὰσκεψιν , ἐπαασραφέντες εἰς τεσσαράκοντα ἡμέρας , τὴν αὐτὴν αὐτὴν τῆσιν
 „ Ἰσραηλίταις (Ἀετ. 13. 22.) καὶ ἀναβαῖτες (δηλαδὴ οἱ κατὰσκοποὶ) κατε-
 „ σκέψαντο τὴν Γῆν ἀπὸ τῆς ἠρήμης Σιν εἰς Ροῖβ , εἰσπορδομένων Αἰμαθ , καὶ
 „ αἰέβησαν καὶ τὴν ἠρημον , καὶ ἀπῆλθον εἰς Χεβρων , καὶ ἐκεῖ Ἀχεμαῖ , καὶ Σο-
 „ σὶ , καὶ Θελαμὶ , Γενεαὶ Ἐνάχ . καὶ Χεβρον ἐπῆ ἔτσειν ὠκοδομηθῆ πρὸ τῆ Τα-
 „ ναῖν Αἰγύπτου , καὶ ἠλθουσαν εἰς Φάραγος Βότρουσ , καὶ κατεσκέψαντο αὐτὴν ,
 „ καὶ ἔκοψαν ἐκεῖθεν κλίμα , καὶ βότρουσ σαφυλῆς ἕνα ἀπ' αὐτῆ , καὶ ἠεαν αὐτὸν
 „ ἐπ' αἰαφορεῖσι , καὶ ἀπὸ τῶν ρῶν , καὶ ἀπὸ τῆς συκῶν , καὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον ἐπα-

» νόμασαν Φάραγα βέτρους, διὰ τὸν βίβρον ὃν ἔκοψαν ἐκεῖθεν οἱ ὑπὲρ Ἰσραὴλ,
 » καὶ ἀπέσρεψαν ἐκεῖθεν κατασκευάσμενοι τῷ Γῶ μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας,
 » καὶ πορεύοντες ἦλθον πρὸς Μισοῦν, καὶ Ἀαρὼν, καὶ πρὸς πᾶσαν Συναγωγὴν
 » τῶν Ἰσραὴλ, εἰς τὴν ἔρημον Φαραὶ Κάδδης, καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς ῥῆμα,
 » καὶ πάση Συναγωγῇ ἔδειξαν τὸν καρπὸν τῆς Γῆς, καὶ διηγήσαντο αὐτῷ, καὶ εἰ-
 » πον ἦλθομεν εἰς τὴν Γῶ μετὰ ἀπίστευτος ἡμέρας, Γῶ ῥέκσαν μέλι, καὶ γά-
 » λα, καὶ ἄθος ὁ καρπὸς αὐτῆς, ἀλλ' ἢ ὅτι θρασυ τὸ ἔθνος τὸ κατοικεῖν ἐν αὐ-
 » τῆς, καὶ πόλεις ἰσχυραὶ τετειχισμέναι μεγάλα σφόδρα, καὶ τὴν γῆν αὐτῆς
 » ἐωρᾶκαμεν ἐκεῖ.

Εἰς οὗτο Κεῖθε (Κεφ. 18.) τρεῖς εἰς τῆς Φυλῆς Δαὺ ἀπερχόμενοι κατασκοπεῖς
 εἰς τὴν Πόλιν Λαιτὰ (αὕτη ἐστὶν ἡ νῦν Καισάρεια τῆς Φιλίππε) μετὰ τὴν κατα-
 σκοπίαν ἐπαναστρέψαντες εἶπον τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν. αἰσῆστε, καὶ ἀναβῶμεν ἐπ'
 » αὐτοῦ, ὅτι ἴδομεν τὴν Γῶν, καὶ ἰδὲ ἀγαθὴ σφίδρα, καὶ ὑμεῖς ἡτυχεῖτε;
 » μὴ ἀκνήσητε τῆ πορεύσει, καὶ εἰσελθεῖν τῆ κατακληρονομησαὶ τῷ Γῆν, καὶ
 » ἡνίκα ἐὰν ἔλθῃτε, εἰσελεύσεσθε πρὸς λαὸν ἐπ' ἐλπίδι, καὶ ἡ γῆ πλατεία,
 » ὅτι ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεὸς ἐν χειρὶ ἡμῶν. τόπος, ὅπου οὐκ ἐστὶν ἐκεῖ ἰσέρημα πω-
 » τὸς ῥήματος τῶν ἐν τῇ Γῆ. Ἐξ ὧν ἀπαύτων εἰδέχθη ἡ πελυφορέα, καὶ ἀφο-
 » ρίατης.

Ὅτι δὲ ἦτον καὶ πολυαἰθροπος, ἄλλω βεβαιότητῃ μίζουσα δὲν χρειαζόμεθα
 εἰς τῆτο, παρὰ τὴν γεγονυῖαν ἐπακρίθμωσιν εἰς τὸν καιρὸν τῆ Βασιλείας Δαβὶδ.
 ἐμετρήθησαν λοιπὸν εἰς τὸν καιρὸν τῆ Βασιλείας τὰ δύο μέρη, εἰς τὰ ὅποια ἦ-
 τον τότε διηρημένη ἅπασα ἡ Ἰσραὴλ, εἰς Ἰσραὴλ δηλαδὴ, καὶ Ἰούδα, καὶ ἐγένετο
 Ἰσραὴλ ὀκτακόσαιο χιλιάδες ἀνδρῶν δυνάμειως, σπομένων ῥομφαίων, καὶ αὐτὸν Ἰού-
 δα πεντακόσαιο χιλιάδες ἀνδρῶν μαχητῶν (2. Βασιλ. Κεφ. 24. 9.) ἔξω ἀπὸ τῶν
 φυλῶν τῆ Βενιαμίν.

Καὶ εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆ Ναῦ ὁ Σολομῶν ἐθύσασεν εἰς δεκατίσσaras ἡμέρας,
 προβάτων 120. χιλιάδας, καὶ βοῶν 22. χιλιάδας (3 Βασιλ. Κεφ. 8. 65) καὶ
 ἦτον ἔτι πολυαἰθροπος, ἢ μόνον ὅταν ἀτύχει ἡ Ἁγία Γῆ, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν και-
 ρὸν τῆς περικυκλώσεως τῆς Ἱερουσαλήμ, εἰς τὸν ὁποῖον τὸ Ἰουδαϊκὸν Βασίλειον ἦτον
 ποτὶά ξεπεσμένον, παρὰ ὅπου ἦτον εἰς τὸν καιρὸν τῆ Δαβὶδ, καὶ τῆ Σολομῶντος,
 ἐθανατώθησαν αἰθροποι χίλιαι, καὶ ἑκατὸν χιλιάδες, καὶ αἰχμαλωτίσθησαν
 χιλιάδες ἐννευῶσάπιντε, ὡς ἴσορεῖ ὁ Ἰωσήφ (Βιβλ. 6. περὶ Ἰουδαϊκῆς πολέμου
 Κεφ. 9.) ἐνθα συνεχῶς προσάπῃ καὶ ταῦτα, ὅτι ὁ Νέρων καταφρονῶν τῆς Ἰου-
 δαίας, καὶ ὁ Κέσιος θύλων τὰ παρασῆσθαι εἰς αὐτὸν τὸ ἀκμαῖον τῆς Πόλεως τῆς,
 ἐπαρακάλεσε οὗτο Ἀρχιερεῖς νὰ μετρήσασιν με εἴτι τρόπον δυναθῶσι τὸ πλῆθος
 αὐτῆς, οἱ δὲ εἰς τὸν καιρὸν τῆ Πάσχα μετρήσαντες τὰ θύματα, ἀρέθη ὁ ἀριθ-
 μὸς αὐτῶν 256. χιλιάδες, καὶ πεντακόσαιο, καὶ ἐπειδὴ εἰς καθε θυσίαν ἐγένετο Φα-
 τεία (διότι δὲν ἦτον νόμιμον νὰ γίνεσθαι ἀπὸ ἑἰς καὶ μόνον) εἰς καθε δὲ μίαν ἀπ'
 αὐταῖς συνέτρεχον ὡς ἐπ' ἔλαττον δέκα αἰθροποι, εἰς ἄλλας δὲ καὶ εἴκοσι, οὕτως
 δὲ τὰ θύματα, ὡς εἴρηται, 256. χιλιάδες καὶ πεντακόσαιο, αὐτὰς ἰνὲς δάσασεν
 μεῖσι:

μόιον ἀπὸ δίκᾳ δαιτυμοίας, ποτίζονται οἱ τότε παρκαγιόμενοι εἰς τὴν ἰορτὴν δύο
 μιλίαια (δηλαδὴ δύο φοραῖς ἀπὸ χίλιας χιλιάδες) καὶ πεντακόσια πέντε χι-
 λιάδες, ἢ τῆτοι πάντες ἦσαν καθαροὶ, ἐπειδὴ μήτε οἱ λεπροὶ, μήτε οἱ γονέ-
 ροι δὲν ἦτον θεμιτοὶ γὰρ μεδέξεν ἐκ τῆς ἰοικότης θυσίας, μήτε αἱ τὰ κατὰ μιλίαια
 ἔχουσαι γυναῖκες, μήτε οἱ ἄλλοθεν ὁποσδήποτε μεμιασμένοι, μήτε οἱ ἀδόφου-
 λοι ἐκάστης θρησκείας. ὁ αὐτὸς (Βιβλ. 3. Κεφ. 2.) πάλιν περὶ τῆς Ἰσραηλῆ πο-
 „ λέμῃ περὶ μούνης τῆς Γαλιλαίας ὁμιλοῦντες λέγει. Πόλις πυκναὶ, ἢ τὸ τῆς
 „ Κωμών πλῆθος πανταχῶς πολυαἰθροπον διὰ τὴν εὐφύειαν ἕως τὴν ἐλαχίστην
 „ ὑπερθεῖν πεντακίς χιλίας πρὸς τοῖς μυρίοις ἔχειν οἰκήτορας.

Ἐκ τούτων λοιπὸν πῶς δὲν ἐσάθη ποτὲ ἄλλη κάμια Ἐπαρχία ὡσαύτῃ ἡ Ἰσραήλ,
 ἢ εὐκτατος, ἢ πολύφορος, φανερῶς, τῆς ὁποίας τὸ μήκος ἢ πλάτος πῶσον
 ἦτον, εἴρηται κεφαλαίῳ 4. ὅπου γὰρ δύναται γὰρ τρέψῃ τῶσον πλῆθος αἰθροπων,
 ὅχι μόνον εἰς ὅλα τὰ ἀνάγκαια με ἀνάρκειαν, ἀλλὰ ἢ εἰς τὰ λοιπὰ, χωρεῖ γὰρ
 τῆς χρειάζονται ἄλλα ἐπίσημα ἀγαθὰ, ἢ γὰρ ἀείσκονται εἰς αὐτὴν ἐκ πε-
 ρευσίας τὰ ὅσα ὁ Διογύσιος Ἀλικαρνασθεὺς γράφει διὰ τὴν Ἰταλίαν (Βιβλ. 1) πε-
 εὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας. τῆ ὁποία τὰ λόγια δὲν εἶναι ἔξω τῆ σκοποῦ γὰρ
 σημειώσασιν εἰ ταῦτα, ἐπειδὴ ἢ παρασέβουσι βλαβερώς ταῦτα τὰ προγεγήμα-
 τα τῆς ἀείσης Ἐπαρχίας, τὰ ὁποία ὅλα ἀείσκονται ἢ εἰς τὴν Παλαισίην, εἶ-
 ναι δὲ αὐτολεξεῖ ταῦτα.

„ Ἐγὼ τὸν ἐκ Γῆς πλῆθος ἐκ ἐν μιᾷ τρέματι καρπῶν ἰδέα, ἢ δὲ εἰσέρχεταιί-
 „ μοι ζῆλος οἰκήσεως, ἐν ἣ μόνον εἰσὶν ἀρεταὶ πῶσιες, τῆ δὲ ἄλλων ἢ δὲν, ἢ βρα-
 „ χύτι χρησίμων, ἀλλ' εἴτις αὐτῶν πολυαρκεσάτιτε, ἢ τῆ ἐπιστάτων ἀγα-
 „ θῶν ἐπὶ πολὺ ἐλάχιστον δομένη, ταῦτα κρατίστην εἶναι λογίζομαι. τούτο
 „ δὲ τὸ πᾶμφορον, ἢ πολυωφελὲς παρ' ἑωτὶνα ἄλλην γῆν, Ἰταλίαν ἔχειν πείθο-
 „ μαί, ἢ γὰρ ἀρέρας μὲν ἀγαθὰς ἔχει, ἢ ποσσας, ἀειδρος δὲ εἰσιν ὡς σπο-
 „ φόρος, ἢ αὐτὴ φυτὰ μὲν εἰσιν ἰκανὴ παντοῖα τρέψασθαι, ἀείρεται δ' ὡς δει-
 „ δείτις ὀλιγόκαρπος, ἢ ἀμφω μὲν ταῦτα παρέχειν δαψιλῆς, πριβατῶν
 „ θαι δὲ ἀνεπιτηδεῖος, ἢ αὐτῶν αὐτὴν φαίη πολύκαρπον μὲν εἶναι, ἢ πολύβο-
 „ τον, ἐνδιαίτημα δὲ αἰθροποῖς ὑπάρχειν ἄχαρι. ἀλλ' εἰς πάσης, ὡς εἶπειν,
 „ ἢ δονῆστε, ἢ ἀφελείας ἐμπλεως.

Τούτοις σύμφωνά λέγει ὁ Ἰώσηπος (Βιβλ. 3. Κεφαλ. 3.) περὶ τῆς Ἰσραηλῆ
 Πολέμου.

„ Μέγιστον τεκμήριον ἀρετῆς, ἢ ἀθλίως, τὸ πληθύνειν ἀνδρῶν ἐκατίρων.
 „ καὶ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ κεφαλαίῳ ἐκφρασιν ποιέμενος ἰδίως τῆς τε Γαλιλαίας,
 Σαμαρείας, ἢ Ἰσραήλ, περὶ μὲν τῆς Γαλιλαίας ταῦτα λέγει.

„ Πίων πάσα, ἢ εὐότος, ἢ δένδρεσι παντοίοις κατὰ φύτον, ὡς ὑπὸ τῆς ἀπα-
 „ θείας προσκαλίσασθαι ἢ τὸν ἦμισα γῆς φιλόποιον.

Περὶ δὲ τῆς Σαμαρείας, ὅμῃ ἢ Ἰσραήλ ταῦτα.

„ Ἀμφω ὄρεαί, ἢ Π. διαίδες, εἰς τε Γεωργίαν μαλθακαὶ, καὶ πολύφο-
 „ ροί, κατὰ δειροίτε, καὶ ὁπάρκας ὄρεινης, ἢ ἡμέρων μεσαί. γλυκὺ δὲ γάμα
 „ παῖ

» παῖ διαφόρους ἐν αἰταῖς , καὶ διὰ πλῆθος πίας ἀγαθῆς , ἡ κτιῶν πλέον ἢ
» παρ' ἄλλοις γαλακτοφῆρα .

Καὶ ἐν τῷ αὐτῷ Βιβλ Κεφ. 9. τῷ Χόραν τῆς Γεισαρέτ πόσον ἢ τῷ φύ-
» σιν , ἢ τῷ τὸ κάλλος , γίνεται φανερόν ὅτι ὡν λέγει , ἄττα ἔτας ἔχουσι .

» Παρατείνει δὲ τῷ Γεισαρέτ ὁμώνυμος Χώρα Σαυμασὴ φύσιν τε , ἢ κάλ-
» λος . οὔτε γὰρ αὐτὴ τὸ φυτὸν ἀριεῖται διὰ τῷ πιότητι , καὶ παῖ πῖφυτῶ-
» κασιν οἱ νεμόμενοι , τοῦ δὲ αἵρος τὸ εὐκρατον ἀρμίζει ἢ τοῖς διαφόροις . Κα-
» ρῶν μὲν γὰρ , φυτῶν τὸ χειμεριώτερον , ἄπειροι τεθῆλασιν . εἶδα φοίνικες ,
» οἱ καύμασι τρέφονται , συκίαυτε , καὶ ἐλαῖαι πλησίον τούτων , αἷς μαλθα-
» κώτερος αἵη ἀπεδέδεικται . Φιλοτιμίαν αἷτις εἶποι τῆς φύσεως , βιασαμέ-

» ης εἰς ἐν συναγαγεῖν ἡ μάχιμα , καὶ τῶν ἄρῶν ἀγαθῶν εἶναι , ἐκάστος ἄσπρε
» αἷτιποιμῆνης τῆς Χωρῆς , καὶ γὰρ ἢ μένον τρέφει παρὰ δόξαν ἡς διαφόρους
» ἐπίρας , ἀλλὰ ἢ διαφυλάσσει . ἡ μὲν γὰρ βασιλικῶτα σαφυλλῶτε , ἢ σῦ-
» κον , δῖκα μισὴν ἀδιαλείπτως χρηγεῖ , οὐδὲν δὲ λοιπὸν καρπῶν , δι' ἔτας ἔλα-
» πειγνηράσκει αἷτοις . πρὸς γὰρ τῆ τῶν αἵρων ἀκρασίῃ , ἢ πηγῆ διάρδεῖται

» γονιμῶτατη , Καφαριαῦμ δ' αἷτῶν οἱ ἐπιχώριοι καλεῖσι . τῷ τῷ φλίβα τοῦ
» Νείλου τῆς ἔδοξαν , ἐπὶ γειῶ τῷ τῷ τῆν Ἀλεξανδρείων Λίμην κορακίῳ πα-
» ραπλήσιον . μῆκος δὲ τῆς Χωρῆς παρατείνει τῷ τὸν αἷγαλὸν τῆς ὁμοῦμου Λί-
» μης ἐπὶ σαδῖας τεράκοιτα , ἢ εὐρος εἴκοσι . ἢ τῷ μετ' ἔτω φύσεως ἔχει .

Καὶ Βιβλ. 4. Κεφ. 6. περὶ τῆς Ἰσραηλῆς ἀρχαιολογίας διὰ τῷ Ἰεραχῶ λέ-
» γει . Πόλις δὲ ἐστὶν Ἀδαίμων αἷτη , φοίνικας τε φέρειν ἀγαθῆς , καὶ βάλσα-
» μον νεμομένη .

Καὶ Βιβλ 15. Κεφ. 4. φέρει δὲ ἡ Χώρα (τῆς Ἰεραχῶ) τὸ βάλσαμον , ὃ τὸ τι-
» μιῶτατον τῶν ἔκει , ἢ παρὰ μόνις φύεται , τόν τε φοίνικα πολὺν , ἢ καλὸν .

» Καὶ Βιβλ. 4. Κεφ. 8. περὶ Ἰσραηλῆς Πολέμου . Θεῖον τὸ Πεδίον τῆς κα-
» λῆι , ἔτασι λέγων . καὶ Πεδίον μὲν ἐπεισὶν ἑβδομήκοιτα σαδῖων μῆκος (ὃ δὲ
» Στράβων λέγει γὰρ εἶναι μιλίων ἑκατὸν , ὄντινα ἢ διάρρῦτον λέγει , καὶ μεσῶν
» κατοικῶν . (Βιβλ. 16.) εὐρος δὲ εἴκοσιν .

Ἐκτρέφετε ἐν αὐτῷ Παραδείσους καλλίσους τε , ἢ πυκνοτάτους , τῶν δὲ φρι-
» τῶν ἐπαρδομένη γῆν πολλὰ , ταῖς γῶσις , ἢ ταῖς παρηγορίας διάφορα . τῆ-
» των οἱ πῖστεροι πατέμενοι , ἢ μέλι δαψιλῆς αἷασιν ἢ πολλῶν τῆς λοιπῆς Χεῖρον ,
» ἢ μελιτοτρόφος δὲ ἡ Χώρα . φέρει δὲ ἢ ὀποβάλαμοι (ὃ δὲ τιμιῶτατον τῶν τῆ-
» δε καρπῶν) κύπρον τε , ἢ μυροβάλανον , ἢ ἢ ἀμαρτεῖν τινὰ εἰπόντα , Θεῖον
» εἶναι τὸ Χωρίον , ἐν ᾧ δαψιλῆ ἡ ἀσπανάτα , ἢ κάλλις γενιῶται . τῶν μὲν γὰρ
» ἄλλων αὐτῷ καρπῶν ἕνεκεν ἢ ἢ ἢ ἢ τὴν κλίμα τῆς Οἰκουμέ-
» ης , ἔτω τὸ κατὰ βληθὲν πολύχων ἀναδίδωσιν .

Οἱ αὐτὲς ἀπορῶν τῷ Ἰσραηλῆς , Χώρα ἀγαθῶν καλεῖ , ἢ Χώρα Ἀδαίμο-
» να . ἡ ἰδία λέγει ἢ ὁ Θεῖος Ἰεραῖνος εἰς διάφορα αὐτῆς Συγγράμματα , καὶ αὐ-
» καλὰ ἢ εἰς τινὰς τόπους φαίνεται ἀσύμφωνος ἑαυτῆς , πλὴν ὁ λόγος ἐν ἐκείνοις δὲν
» εἶναι διὰ πᾶσαν ἀπλῶς τῷ Ἰσραηλῆς Γῆν , ἀλλὰ διάττα μέρη τῆς
» κατὰ :

καθώς ἡ Ὀϊώπη δια τὴν Περσίαν λέγει (Βιβλ. 3. Κεφ. 3.) περὶ τῆς Γεδαι-
κῆ πολέμου, πῶς εἶναι ἔρημος, ἡ τραχεῖα τὸ πλεον, καὶ πρὸς καρπῶν ἡμέρων
αὐξήσιν ἀγρωτέρη. διὰ τὸ λοιπὸν δὲ μέρος αὐτῆς λέγει ὅλον τὸ ἐναντίον, δηλα-
δὴ πῶς εἶναι μαλθακὸν, καὶ πᾶμφορον, ἡ τὰ Πεδία δένδρεσι κατὰ φύσιν ποικί-
λοις, ἡ τὸ πλεῖστον εἰς ἐλαίαν, ἡ ἀμπελον, ἡ φοινικῶνας ἡσκηται, διαρῶμειν
χειμάρροις τε τοῖς ἀπὸ τῆς Ὀρεῶν, ἡ Πηγῶν ἀεναίοις ἄλις, εἴ ποτε ἐκείνοι Σειρήν
(δηλαδὴ μεγάλῳ καύσωνι) τῆς Θέρης φθίσουσιν.

Ἐκ τῆς ἀχρῆ τῆδε λοιπὸν εἰρημέναν (ἀφίνοντες ἡ ἄλλα πολλα) φανερόν ἐγέ-
νετο τὸ εὐκρατον, ἡ πᾶμφορον, ἡ πολυαὐθροπον τῆς Αἰτίας Γῆς. αὐτὸς ὁμοῦς ἡ
τὸν ἐνεσῶτα καιρὸν φαίνεται νὰ ἐμετήραξε τὸ πρῶτον αὐτῆς σχῆμα, τῆτο τυχε-
ρει νὰ ἀναφέρεται ὅχι εἰς τὴν φυσικὴν ἀρετὴν τῆς κλίματος ἀπλῶς, ἀλλ' εἰς τὰς
καίρικας μεταβολὰς τῆς πραγμάτων, διότι ἀφ' ἧς ἦλθον οἱ Ἑβραῖοι εἰς ἀφλιω-
τῆτιν κατὰσασιν, ἡ διασάρεσαν εἰς τὴν Ἐθνη, ἀρχισε νὰ λαμβανῆ καὶ ἄλλο
σχῆμα, ἡ μάλισα μετὰ τὸν ἰερὸν λεγόμενον πόλεμον, ἡστὶς ἐσάθη σχεδὸν ὁ ὅ-
λοτελής ὁλεθρος ταύτης, ἡ ἐκτοτε, ἡ ἀχρῆ τῆ νῦν λεηλατεῖται καθ' ἡμέραν πο-
λυτρόπως ἀπὸ τε ἄλλων ποσσῶν, ἡ μάλισα ἀπὸ τῆς λησρικῶν Αἰράβων, οἵτινες
διὰ τὸ φύσει πλεοικτικὸν, ἡ ἀρπακτικὸν αὐτῆς, ἡ διὰ τὰς ἀναμεταξύτων ἐρι-
δάστε, καὶ διχονοίας, κατέσπασαν τὴν ἑπαρχίαν ταύτην ἐπίσημον τοῦ Αἰρέως
παντοτινὸν Θίατρον.

Πρόδηλον μαρτυρεῖται, ἡ βεβαιότητά ἐχομεν εἰς τῆτο τὰ παρα τῆς Ὀϊώπης λε-
γόμενα διὰ τὰ συμβαῖντα ποτὲ πάλιν εἰς ταύτην τὴν Γεδαιάν, ὡς περ ἔτιωσι γράφει.

„ Καθάπερ ὑπὸ τῆς ἀκρότων κατόπιν ὕλλω ἐσὶν ἰδίῳ ἐψιλωμένω πᾶσαν,
„ ἔτω τὸ ἡ τὸ νῶτον τῆς σίμωνος στρατίας ἐρημία κατελείπετο, ἡ τὰ μὲν ἰμπι-
„ πρᾶντες, τὰ δὲ κατὰσκάπτοντες, παῦ δὲ τὸ πεφυκὸς αὐτὰ τὴν Χώραν ἡ συμ-
„ πατῆντες ἡφανίζον, ἡ νεμόμενοι, ἡ τὴν ἐνεργὸν ὑπὸ τῆς πορείας σκληροτέρων
„ ἐποίησαν τῆς ἀκάρπης, καθόλατε εἰπεῖν, ἐδὲ σημεῖον τί κατελείπετο τοῖς πορ-
„ θυμένοις τῆ γεγονέναι.

Χρεία ὁμοῦς εἶναι νὰ ἡξάρωμεν, ὅτι αὐτὸ ἡ διὰ τὰ ἡδη ῥηθέντα αἰτία δὲν φαί-
νεται εἰς τὸ ἀρχαῖον αὐτῆς σχῆμα ἡ Παλαισίτη, ἐπειδὴ καὶ ἀπολείπεται τὰ ὅσα
ἀγαθὰ προέρχονται, ἡ φύονται εἰς καθὲ τόπον, ἐκ τῆς τῆς ἐνοικούντων εἰς αὐ-
τὰς καθιεργίας, γεωργίας, ἡ ἄλλης ἐπιμελείας τῆς Γῆς, ὁμοῦς μῆτε τῶρα δὲν
ὕσρεῖται ἀπὸ ὅσα καλὰ ἡ φύσις χαίρεται, ἡ χαρίζει, ἐπειδὴ μὲ ὅλον ὅπῃ ἔχει
ποσσῶν τόπους ἀγόνους, ξηρὸς, αὐθρὸς, ὄρεινους, ἡ πετρώδεις, ὁμοῦς ἔχει ἡ πολ-
λὰς καρποφόρος, ἡ πολυφόρος.

Ὁ αἰραςτῆς εἶναι πολλα εὐκρατος, διότι κειμένη ἐν τῷ τεταρτῷ κλίματι, ὡς
εἴπομεν, ἡ ὅτῳ πάλαιος, ἔτε ἀπὸ πολλῶν θερμότητά κατὰκαίεται, οὔτε ἀπὸ
ψυχρότητά περισσῶν ἐνοχλεῖται.

Εὐεῖσκηται εἰς αὐτὴν ἀφθονοπαρόχος, καθὼς ἡ Θεία Γραφή μαρτυρεῖ, μέ-
λι, ἡ γάλα, ὅθεν διὰ τὴν ἀφθονίαν τῆτων εἴρηται, ὅτι ῥέει μέλι, καὶ γά-
λα, ἡ τὸ ἔθος τῆς Θείας Γραφῆς ἐν ὑπερβολαῖς πολλαῖς λαλῶσης (ἡ ἡ ἡ
δια-

διαφόρους άλλας έννοιαις τῆς Γερῶν Ἐξηγητῆς, ὡς ὁποίας ὄχι μόνον διὰ τὸ σύντομον δὲν ὡς ἀναφέρομεν εἰς τὸ μέσον ἐλάττωμα, ἀλλ' ὅτι καὶ ἐνασχολούμενοι εἰς άλλας φροντίδας κατεπειγῶσας, δὲν ἔχομεν δικαίαν διὰ τὰ λαοκάνωμεν καὶ ὡς τοιαῦτα θεία ρητὰ, ἐπειδὴ καὶ οἱ Ἀρχόντες τῆ αἰῶνος τρίτου δὲν ζητοῦσι παρήμιων ρήσεις Προφητῆς, καὶ αἰνίγματα, ἀλλὰ λήψεις λαλοῦτων, καὶ χρημάτων) Τὰ Χαράφια τῆς ἐλίγῳ καλλιέργειαν χρειάζονται, διότι γεννῶσι καὶ μοναχάτης καρπὸν περισσόν, καὶ γεννήματα καθε εἶδος, μὲ τὸ γὰρ εἶναι ἡ Γῆτος φυσικὰ παχεῖα, καὶ γόνιμος, χωρὶς γὰρ ποτίζεται κάτωθεν ὡς ἡ Αἴγυπτος, τὸ δὲ σῖζει τὸσον πολλὰ ἄτυχῆ εἰς διαφόρους τῶν, καὶ μάλιστ' ὡς τὰ Παραθαλάσσια τῆς, ὡς δὲν ἔχει πρὸς τὸν ἀσόν καμίαν σύγκρισιν σχεδὸν ὁ καρπὸς, ὅθεν ἐκεῖνο ὅπως εἶπεν ὁ Κύριός μας ἐν παραβολαῖς (Μάρκ. Κεφ. 4. εἰσαφ. 8. καὶ 20. καὶ Ματθ. Κεφ. 13. εἰσαφ. 8. 23.) ὅτι ἄλλος ἀσός ἐπέσει εἰς τὴν ἀγαθὴν, καὶ ἔδωκε καρπὸν ὁ μὲν τετράκοντα, ὁ δὲ ἐξήκοντα, ὁ δὲ ἑκατὸν, ἀληθῶς πραγματικῶς καὶ ὡς τὸ γράμμα, ἐπειδὴ καὶ εἰς διάφορας μέρη, ὡς εἶπομεν, καὶ μάλιστ' ἀπὸ τῆς Γάζαν, καὶ ὡς πῖριξ αὐτῆς ὅταν ἀφορήσῃ ἡ Γῆ, τὸ ἕνα κοιλὸν δίδει ἑκατὸν. τὸ ψωμίτης εἶναι πολλὰ ἔξιμον εἰς τὴν γεῦσιν, καὶ θρεπτικώτατον.

Τὴν αἰοῖξιν ὅλοι οἱ Κάμπιται διωδίαζεν ἀπὸ πλήθους διωδισάτων λουλουδίων, καὶ μυρσικῶν βοτάνων. δίδουσι μεγάλῳ τέρψιν εἰς τῶν ὁδοιπόρων ὡς ὄμματα, καὶ κατὰθέλγουσι τὴν ὁσφρησιν ὡς διάφορα αἴθρη, καὶ μάλιστ' ἀπὸ ὅλα, ὡς τριαντάφυλλα, ὡς ὁποία δρισκονται εἰς πλῆθος, ἔχοντα διωδίαν εἰς ὑπερβολὴν θαυμασιωτάτῳ, ὡς εἰς ἕδρα ποτὲ σχεδὸν ἕτερον τῶν, ἐκ τῆς ὁποίων γίνεται καὶ τὸ θαυμασόν, καὶ ἄριστον ροδόσαμον.

Ἐχει ὁπωρεκά διάφορα εἰς τὸ εἶδος, καὶ περισσὰ, καὶ ἄριστῶτα εἰς τὴν γεῦσιν, καὶ μάλιστ' ἀπὸ εἰς τὸ μεγαλεῖον ἀσύγκριτα, ὡς τὰ κύτρα, καὶ ἄλλα. τινὲς δὲ καρποῖτης μένουσιν ἄσηποι, καὶ ἀκέραιοι ἕως τὸν ἄλλον χρόνον, ὄχι μόνον εἰς τὰ Ὀσπίτια φυλαγμένοι, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὰ πολλαίς ἐπάνω τὰ δένδρα τῆς.

Ἐχει καὶ Ἀμπελώνας πολλαίς, οἱ ὁποῖοι γεννῶσι σαφυλάς ὑπερμεγίσταις, ὡς τὸ φανεροῖ ἡ Θεία Γραφὴ λέγουσα (Ἀειθ. 13. 24.) διὰ ὅθεν πεμφθέντας ἐκεῖνους κατὰσκοπῶν παρὰ τῆ Μαυσίως εἰς αὐτὴν, ὅτι ἤλθον ἕως Φάραγγος βότρυος, καὶ κόψαντες ἐκεῖθεν κλῆμα, καὶ βότρυον σαφυλῆς ἕνα, τὸν ἐσύκωσαν εἰς ὅθεν ὄμους τῆς ἐν ξύλω καὶ μέσον κρεμμάμενον, καὶ ἐφάνερασεν πρὸς πᾶσας τὴν ἀφορίαν ἐκεῖνης τῆς Γῆς. ὁ δὲ οἶνος τῆς εἶναι πολλαὶ ἐκλεκτῆς.

Τρεῖς φραῖς σχεδὸν τὸν χρεῖον εἰς τινὰς τῶν τρυγῶσιν ἀπὸ μερικὰ κλήματα οἱ ἐκεῖσε κατοικῶντες.

Φύει καὶ δένδρα διάφορα, καὶ ἀμεγέθη, καὶ καρποφόρα, ὅσων δρισκονται εἰς πλῆθος ρόδια, νεραϊτζία, ροδάκισα, σύκα, λεμόνια, φοίνικες, καὶ ἄλλα εἶδη ἑπωρῶν. ἀλλὰ καὶ ἄκαρπα, ἢτοι τερέβινθοι, κυπάρισσοι, κέδροι, καὶ ἕτερα, ὅσων ἐκρέει τὸ ζακνιόλαδον. Προσέτι γεννῶσι καὶ ζαχαροκάλαμον. τρέφει εἰς πλῆθος καὶ διάφορα ζῶα, δηλαδὴ ἵππους, καμήλους, ὄνους, ἡμίονους, ἄρκετες, λέοντας, παρδάλεις, ἀγριοχοίρους, ἐλάφους, ζαρκαδία, αἴγας, πρόβατα, λαγῶς,

λαγώς, κουνάδια, πέρδικας, τρυγόνας, ἔρτυγας, Φασιανὸς, περιστράς, καὶ ἄλλα πολλαῖ.

Τὰ Βενά, καὶ οἱ Κάμποι τῆς τὸν περισσότερον τῶ χρόνῳ καιρὸν φαίνονται πράσινα, διὰ τὰ πολλὰ βόσκηνα, καὶ τὴν χλόην. εἶναι ἕως καὶ πολλοὶ τόποι εὐκαρποὶ εἰς αὐτὴν ἀκατοίκητοι, ὅθεν καὶ ἀκαλλιέργητοι.

Ἐχει δὲ καὶ κατοικήσιμα ἐν μὲν τῇ Ἀγίᾳ Πόλει Χριστιανὸς ἐκάστη γένους, καὶ Ἰουδαίος, καὶ ἔξω αὐτῶν, Ὀθωμανὸς, Ἀραβας, Ἑβραῖος, καθὼς καὶ εἰς τινὰς τῶν ἔξω Κομποπόλεων, εἰς δὲ τὰς λοιπὰς ἀπᾶσας αὐτῆς Κληρονομίας, Ἀραβας κατοικεῖτε, καὶ σκηνώσας Μωαμίτιδας τῇ Ἰουδαίᾳ, αἰαμιζαζὺ εἰς οὐδὲν ὁποῖον ἀείσκονται καὶ Χριστιανοὶ ὁρθόδοξοι. Ἀραβας δὲ λέγομεν καὶ τῇ ὄψει, ἀλλὰ τῶ γένει, καὶ ἂν ἄλλοι μὲν εἴσι λευκοὶ, ἄλλοι δὲ ὑπομέλανες, τινὲς δὲ καὶ σχεδὸν μέλανες, ὡς οἱ κατοικεῖντες ἐν τῇ Ἰδαμαίᾳ, πλὴν ὅχι ὡς οἱ Λιβύοι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Περὶ τῶν ἑξαίρετων ὄρων ἤτοι Βουνῶν τῆς Παλαιστίνης.

Ἐπομεν αἰστέρα ἤδη πῶς δὲν ὑσερεῖται ἡ Γῆ τῆς Ἑπαγγελίας καὶ τὴν σήμερον ἀπὸ ὅσα καλὰ ἀπολαυστικά ἡ φύσις χαίρεται, καὶ χαρίζεται. ἔχει δὲ πρὸς ταῦτα, καὶ τὰ ἄλλα καὶ φύσιν καλὰ, ἅτινα καὶ εἰς χρῆσιν τῶν οἰκητῶν, καὶ εἰς κόσμου τῆς συμβάλλουσιν, οἷον ὄρη, Θαλάσσας, Λίμνας, Ποταμοὺς, Αὐλώνας, Κοιλάδας, Ἄλση, Νάπας, Πηγὰς, Λητρὰ ἰαματικά, καὶ ὅποια ἀποραδῶν μὲν περιγράφει εἰς ἅπασαν αὐτὴν τὴν περιγραφὴν ὁ Γάσπητος, καθ' ἕνα δὲ, καὶ καὶ τῶν ἄλλων ὁ Ἀλέξανδρος εἰς τὸ πρῶτον Τμήμα τῆς τρίτης Βιβλίας τῆς Ἰουδαϊκῆς Ἱστορίας, καὶ εὐκολα ἐκεῖ δύναται νὰ εἶδῃ ὁ κατὰ ἀκριβείαν φιλομαθὴς, ἡμεῖς δὲ ἐπὶ τῶ παρόντος μόνον σημειώσομεν περὶ τῶν πλέον ἐπισήμων, καὶ περιβοιῶν.

Ἐχει λοιπὸν ὄρη πολλὰ, τῶν ὁποίων τὰ πλέον ὀνομαστὰ εἶναι ταῦτα. α. τὸ καλούμενον ὄρος Κυρίου, ἤτοι τὸ Κυριακόν, ὅχι μακρὰ ἀπὸ τῆς Θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας, εἰς τὸ ὁποῖον πολλάκις ἀνέβη ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. εἰς αὐτὸ πόσας χιλιάδας ἐχόρτασε μὲ πέντε μόνον ψωμῖα, καὶ ὀλίγα ἰχθυῖδια. εἰς αὐτὸ ἐδίδαξε οὐδὲν Ἰερὺς Μαθητὰς πῶς νὰ προσέχωνται. εἰς αὐτὸ τὸν υἱὸν τοῦ Ἑκατοντάρχου παράλυτον ὄντα, μὲ λόγον μόνον παραδόξως ἰάτρῃσεν, ἐπ' αὐτῶν δὲ καὶ τὸν Λεπρὸν μόνῃ τῇ προσάψει τῆς Ἀγίας αὐτῆς χειρὸς, ὅλον ὑγιὴ ἀπεκατέστησε.

Δεύτερον ὄρος εἶναι τὸ Θαβύρον, τὸ ὁποῖον ἀείσκεται εἰς τὴν μέσην τῶν πεδιάδων τῆς Γαλιλαίας, ἔχον θαυμαστὴν τροχὸν ὑψότητά με πεδιάδα, καὶ ἑξάπλωσιν εἰς τὴν κορυφῆν. εἶναι δὲ δυσανάβατον, ὡς μόνον μας ἐν τῇ ἀναβάσει αὐτοῦ τῇ πείρᾳ ἔγνωμεν, τῶ ὁποίῳ ἐν μέσῳ τῆς κορυφῆς, ὄρῳσιν καὶ μεγαλοπρεπῆ Δεμέλια, καὶ ἐρείπια σεβασμίας Μονῆς, καὶ ἐπισήμη Μοναστήριον, ὅπερ ἐτιμᾶται

εἰς ὄνομα τῆς τῆ Κυρίας Θείας Μεταμορφώσεως . τῆς τῆ Ὀρος ἡ ἀέρας εἶναι πολ-
 λά εὐκρατος . ἐσολίζετο ποτε με ἀμπελώνας , ἡ ἐλαιώνας , ἡ ἄλλα καρποφό-
 ρα , ἡ καίτερπνα δένδρα , ἀπὸ τῆ ὅποια ὅλα τῶρα εἶναι ὑστερημένον . εἶναι κα-
 τὰ πεπυκνωμένον ἀπὸ διάφορα αὐτῆ αὐτοφυῆ , ἡ ἀσπιδέσατα , ἡ δὲν λείπει ποτὲ
 ἀπ' αὐτὸ ἡ τῆ χυμὴ δρόσος , ἡ ζωογόνος . τελευταῖον εἶναι ἡ περιφανέστατον , ἡ
 περιδοξον , πεισσότερον ἀπὸ ὅλα τῆ ἄλλα Ὀρη , διὰ τὴν τῆ Κυρίας μας Φεικ-
 τῶν , ἡ ἀνερμύδων εἰς αὐτὸ Μεταμόρφωσιν . τὸ ὅποιον αὐτὸ καλὰ ἡ οἱ Εἰαγι-
 λισαὶ δὲν τὸ ὀνομάζουσιν , ὅμως ἔξ ἀρχαίας Ἐκκλησιαστικῆς κοινῆς παραδόσεως ,
 ἡ ἐκ Προφητικῆς τῆς Φωνῆς , εἰς αὐτὸ πιστεύεται τὰ ἔγινεν ἡ ῥηθεῖσα Θεία Με-
 ταμόρφωσις .

Εἰς οὗτ' πρόποδας τῆς τῆ Ὀρος τινὲς θέλουσιν νὰ ἐσάθῃ καὶ ἐκεῖνος ὁ τόπος ,
 ὅπως ὁ Μελχισεδὲκ ὑπλήτισε τῷ Ἀβραάμ ἐπαναστρέφοντι ἀπὸ τῆ περιδοξον ,
 ἡ μεγάλῃ ἀνδραγαθίαν ἐκείνῃ τῷ Χολοδογόμενος , προσφέροντι εἰς αὐτὸν ἄρ-
 τον , ἡ οἶνον . ἡ πλέον δοκιματέστα ὁμοῦ γνώμη , ἡ ἀληθεστέρα εἶναι πῶς αὐτὴ ἡ
 ὑπαπαντῆ , ἡ φιλοφρόνησις ἐγένετο πλησίον , ἡ ἔξω τῆς τότε Ἀγίας Πόλεως Γε-
 ρουσαλήμ , ἐνθα ἐγένετο ἡ ἑσθία τῆ Ἀβραάμ , ὅπως τῆ σήμερον ἐράται ὁ ἱε-
 ρὸς τῆς τῆς Ἀγίας Πόλεως , προσκολλημένος ἐξώθεν τῷ Θεῷ Ναφ
 τῆς τῆ Κυρίας ἡμῶν Ἀνασάσεως , ἐνθα ἡ Εὐκτήριος Οἶκος , λεγόμενος Θεῷ τῆ
 Ἀβραάμ , καὶ σεβάσμιον ἡμέτερον Μοιασήριον , ἰσαύτως τῆ Ἀβραάμ ἐπονο-
 μαζόμειον .

Τεῖτον , ἡ πλησίον τῆ Ὁραβωρίου Ὀρος , εἶναι ἡ ἄλλο Ὀρος πρὸς Δυσμας ,
 Ἐρμῶν ὀνομαζόμειον , ὅθεν ἡ Ὁ Προφητῆναξ , Ὁραβῶρ , ἡ Ἐρμῶν ἐν τῷ ὀνόμα-
 τίσιν ἀγαλλιάσονται . πλησίον αὐτῆ κεῖται καὶ ἡ Πόλις τῆς Γαλιλαίας Ναιπ ,
 ὅπως ὁ Δεσπότης Χριστὸς αἰέτησε τὸν μοιογειῆ τῆς Χήρας ὑὸν ἐκ νεκρῶν .

Τέταρτον , εἶναι περιδοξα τῆ Ὀρη Γαλιβιῆ , ἡ ὅποια διατέμνεται τῆ Σαμα-
 ρειαν ἀπὸ τῆ κάτω Γαλιλαίαν , ἡ ἐκτείνονται ἡ μῆκος ἀπὸ τὸν Ἰερδαίην ἕως
 τῆς Πεδιάδος Ἐσδραίων . εἰς ταύτῃ τῆ Πεδιάδα ἔγιναν πόλεμοι φεικτοὶ ἀπὸ
 οὗτ' Ἐβραίους , διότι ἐκεῖ , κατὰ μαρτυρεῖ ἡ Θεία Γραφή , ἐκάστρότερον οὗτ'
 Μαδιανίτας ὁ Γεδεών . ἐκεῖ ὁ Σαῦλ ἐπολέμησε με οὗτ' Φυλισαῖος , ἡ ὁ Ἀχαῖβ
 με οὗτ' Σύρας . ἀλλὰ καὶ τῶρα εἰς τῆ ὑστερα ἐπολέμησαν ἐκεῖ σκληρὰ οἱ Ταῖροι
 με οὗτ' Σαρακηνῶν , ἡ ἐκατάκόπησαν περισσοί .

Πέμπτον εἶναι τὸ Καρμήλιον , τὸ ὅποιον εἶναι διττὸν , ἡ τὸ μὲν κεῖται ἐν μέσῃ
 τῆ Ἰερδαίης πρὸς τῆ ἔρημον Ζιφαίαν , ἡ τῆ Πόλιν Χεβρών . τὰ δὲ ἕτερον , τὸ
 ἡ περιβόητον , κεῖται πρὸς Ἀρκτον τῆς τῆ , καὶ πρὸς Δυσμας παραθαλάσσιον ,
 ἀναμετρεῖ τῆς Κατωρείας , καὶ τῆς Ἰπολεμαίδος , εἶναι δὲ πολλὰ ὑψηλὸν , τὸ
 ὅποιον πάλαι μὲν ἦτον πολύκαρπον , σολισμένον με ἀμπελώνας , ἡ ἐλαιώνας , ἐκ
 τῆ ὅποιων ἐγένετο οἶνος ἄριστος , ἡ με ἄλλα ἄσπιδῃ , ἡ κάριμα δένδρα , ἔχον
 ἡ πολλὰ Σπήλαια , ὅθεν ἐσάθῃ ἐπιτήδειον ἡ εἰς Ἀναχωρητῶν , ὅπως ποτὲ καὶ ὁ
 Ἡλίας κατήσχυσε οὗτ' περὶ τὸν Βαῖαλ , ἡ ἀπέκτεινε οὗτ' Ψευδοπροφήτας , πλη-
 σίον εἰς τὸν Χείμαρρον Κισσῶν . ἐνταῦθα καὶ τῆ σήμερον δείκνυται τὸ Σπήλαιον
 Ἡλίας .

Ἡλιῶ, ὅπως καὶ Εὐκλήριος Οἶκος, ἔνθα καὶ ἡμεῖς ἀπήλθομεν, καὶ ἠκύσαμεν ἱερῶν Μυσαγωγίαν, καὶ κατ' ἔτος Πανήγυρις μεγάλη γίνεται, καὶ τὴν ἐτήσιον μνήμην τῆς Προφήτης παρὰ τῆς περὶ οὐρανῶν Ἀράβων.

Ἐκτον, καὶ τὴν ὁδὸν ὅπως ὑπάγει ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλήμ εἰς Γεραχῶ, εἶναι τὸ λεγόμενον Σαρανταῖον ὄρος, ὅχι μακρὰν ἀπὸ τῆς Γάλγαλα. εἰς αὐτὸ ἐπάνω ὁ Λυτρωτὴς ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐνήσθησε τεσσαράκοντα ἡμέρας, καὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας, καὶ ἐπειράσθη ὑπὸ τῆς Δαίμονος, τὸν ὁποῖον ἰκάνοντας ἐκείθεν ἐκατάκρημνισεν εἰς τὴν Βάραθρα. τὸτο εἶναι πολλὰ ὑψηλὸν, δυσανάβατον, καὶ ἐπικρημιον, ὡς μόνοιμας τῆς ἀναβάσει αὐτῆς ἔγνωμεν. τέττα τῆς ὄρος ὁ Ἐλισσαῖος τὴν πικρὸν τῆς ἰαματῆς, γλυκύτατα θαυμασίως ἀπεκατέστησεν, ἐμβάλλοντάς εἰς αὐτῆς ἄλας.

Ἐβδομον, τὸ ὄρος τῆς Ἐλαιῶν, τὸ ὁποῖον εἶναι κατακτικρὸν τῆς Ἀγίας Πόλεως καὶ Ἀνατολῆς, καὶ τὸ χωρίζει ἀπ' αὐτῆς ἡ λεγομένη Κοιλὰς Κεδρῶν. λέγει ὁ Ἰωσήπος (Βιβλ. 20. Κεφ. 6. ἐν τῷ περὶ Ἰουδαϊκῆς Ἀρχαιολογίας) πῶς ἀπέχει ἀπὸ τῆς Πόλεως σαδία πέντε, καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς (Βιβλ. 6. Κεφ. 3. περὶ Ἰουδαϊκῆς Πολέμου) πῶς ἀπέχει 6. τὸ αἴτιον τῆς διαφορᾶς φαίνεται τὰ ἠκολούθησεν, ὅτι ἀπέβλεψεν εἰς ἄλλο, καὶ ἄλλο μέρος τῆς ὄρος, ὅθεν ἡ ὑψηλοτέρα αὐτῆς ἀκρόαρις ἀπέχει 6. σαδία.

Εἰς τὰς Πράξεις τῆς Ἀποστόλων (Κεφ. 6. εἰδ. 12.) λέγεται Σαββάτου ἔχον ὁδὸν. λέγει δὲ ὁ ἱερὸς Ἐπιφάνειος Αἰρίσει 66. ὅτι ἐκ τῆς (τοῖς Ἰουδαίοις) βαδίζειν ἐν τοῖς Σάββασι ὑπὲρ τὸ μέτρον τῆς ἑξ σαδίων. ὁ δὲ Οἰκουμενικὸς λέγει, ἀκολούθησας τῷ Ὁριγένει, τὸ, Σαββάτου ὁδὸν να εἶναι ἓνα μίλιον. γίνεται δὲ σύμφωνος αὐτῆς ἡ διαφορὰ ἴσως διὰ τοιαύτης ἀλλοιοφανείας, ὅτι ὁ Ἰωσήπος ἐμεταχειρίσθη μέτρα Ῥωμαϊκὰ τῆς τότε καιρῆς, Ῥωμαίοις χαριζόμενος, πρὸς ἃς ἀφορᾶ καὶ ὁ σκοπὸς τῆς ἰσορείας αὐτῆς, μίζονα ὄντα τῶν τότε Ἰουδαϊκῶν, ὁ δὲ ἱερὸς Ἐπιφάνειος μέτρα Ἰουδαϊκὰ ἐλάττονα ὄντα τῆς τότε Ῥωμαϊκῶν. ἀπὸ τὸ ὄρος τῆς τοῦ ὅχι μόνον ἡ Πόλις, καὶ αἱ Πλατεῖαι αὐτῆς, καθὼς καὶ τὰ κύκλωτις, φαίνονται καθ' ἑαυτὰ, ἀλλὰ καὶ ἡ νεκρὰ Θάλασσα, καὶ ὁ Ἰορδάνης. μετὰ τὸ να εἶναι δὲ ὁ τόπος ὀλίγον ὑπερανισθηκῶς τῆς Πόλεως, καὶ ἡ Πόλις ἐν ὄρεισι κειμένη, δὲν εἶναι μέγα τὸ ὄρος ὅσον μέρος τῆς φαίνεται ἀπὸ τὸ μέρος αὐτῆς. ἀπὸ τὸ μέρος ὅμως τῆς Ἰορδάνης, καὶ τῆς Βηθανίας φαίνεται ὑψηλότατον, διότι χθαμαλίζεται τῆς ὄρος ἡ Ἰπάρεια, καὶ τὸ τέρμα, καὶ ἀπλῶς ὅλον τὸ κατέχυμα τῆς τότε, μέχρι καὶ τῆς ἐρήμου.

Τῆς τοῦ ὄρος ἐσάθη καὶ ἐνδοξότατον, καὶ ἀγιώτατον δι' ἄλλα πολλὰ ὅπως ἔγιναν εἰς αὐτὸ, καὶ τὰς συχνὰς διατριβὰς, καὶ προσελάς τῆς Κυρίας ἡμῶν, καὶ τῶν ἱερῶν αὐτῆς Μασθητῶν, ὅμως ἕξαιρετωτέρως διὰ τῆς εἰς Οὐρανὸς ἀπ' αὐτὸ Ἀνάληψιν τῆς Κυρίας ἡμῶν, εἰς τὸ ὁποῖον πάλιν μέλλει να κατέβῃ ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ να κείνη ζῶντας, καὶ νεκρῶς, καθὼς εἰς τὰς Πράξεις λέγεται (Κεφ. 1. 12.) Ἄνδρες Γαλιλαῖοι τί ἐσθήκατε ἐμβλέποντες εἰς τὸν Οὐρανόν; ἔτος ὁ Ἰησοῦς ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς οὐδὲν Οὐρανὸς, ἔτως ἐλάσεται ὁν τρόπον ἐδεάσασθε πορθέομενον εἰς τοὺς Οὐρανόν.

ἔχει τὸ ὄρος τῆτο τρεῖς Κορυφαίς , μίαν ἐν τῷ μέσῳ , τὴν καὶ ὑψηλοτέραν τῶν ἄλλων , ἐκ τῆς ὁποίας ἀεελίφθη ὁ Κύριος εἰς τὸν Οὐρανὸν , ἄλλω πρὸς Βορρῶν , κοινῶς Γαλιλαίαν λεγομένην , ὅθεν καὶ οἱ Ἀπόστολοι ἀνομάσθησαν Γαλιλαῖοι , ὡς ἦδη εἶρηται , καὶ ἄλλω πρὸς Μεσημβρίαν , τὸ ὅποιον καὶ ὄρος Σκανδάλας , καὶ Προσοχθίσματος λέγεται , ἐπειδὴ καὶ εἰς αὐτὸ ἀκοδόμησεν ὁ Σολομὼν ὑψηλὸν τῷ Χαμῶς Εἰδῶλφ Μωάβ , καὶ τῇ Ἀσάρτῃ βδελύγματι Σιδωνίων (3. Βασιλ. Κεφαλ. 11 .

Ὁ Πεδίκας Ἐφείσος ἐν τῇ Περιγραφῇ τῆς Ἱερουσαλήμ , ἔτσι ἐκφράζει τὸ ὄρος τοῦτο .

- » ὄρος μικρὸν ἀνίσκηκός ἐς τὸ Ἐλαιῶνος ,
- » Ἐγκάρσιον , οὐκ ὄρθιον , κείμενον πρὸς τὴν Ἐῖα ,
- » Ὀλίγον τὴν διάμετρον γειῶδες , καὶ πετρώδες ,
- » Τὸ μῆκος οὐ μακρότερον , ἀλλὰ μιλίων δύο ,
- » Εὐθύγραμμον τὴν κορυφῶν ἔχον , ἀλλ' ἐκ ἕξαιαν ,
- » Οὐπερ ἐν μέρει πρὸς Βορρῶν ἐστὶν ἡ Γαλιλαία ,
- » Ἐν ἣ δραμέντες ἐβλεψαν οἱ Μαθηταὶ τὸν Κτίσιον .

Ἐλαβε δὲ τὴν τοιαύτην ὀνομασίαν , διότι εἶναι ἀπὸ Ἐλαιῶνας κατὰ φύτον . καὶ ταῦτα μὲν τὰ πλέον ἐπίσημα ὄρη ἐντεῦθεν τῆ Ἰορδάνης . ἐπέκεινα δὲ τῆτου πρὸς Ἀνατολὰς εἶναι καὶ ἄλλα ὄρη , καὶ πολλακίς ἀναφερόμενα εἰς ὅδ' ἱερῆς Καδικας , ἀναμειξῶν εἰς τὰ ὅποια περιβόητον εἶναι τὸ Γαλααδ , καὶ τὸ Ἐρμών , ἢ Ἀερμών , τὰ ὅποια ὁμοῦ λυόμενα κάμινθον εἶνα , αὐτὰ καλὰ καὶ καὶ διαφόρους τόπους λαμβάνουσι καὶ διαφόρους ὀνομασίας , ὅθεν ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ Γαλααδ , καθεξῆς λέγονται Σαεῖρ , ἢ Σπεῖρ , καὶ Σανσίρ , καὶ Σαντεῖρ , καὶ Σανιῶρ , καὶ Σπῶν , καὶ τελευταῖον Ἐρμών , καὶ Ἀερμών , τὸ ὅποιον καὶ Λίβανος πρὸς τὰ Βόρεια μέρη ἀποκαλεῖται , ὡς ἀρχὴ , καὶ κεφαλὴ γινόμενον τῆ Λιβάνης , καὶ ἰδὲ περὶ τῆτων τὸ τρίτον Κεφάλαιον τοῦ Δευτερονομίου . τούτων δὲ ὁλοκλήρως μέγιστον , καὶ κεφαλὴ εἶναι τὸ Γαλααδ , ὑπερέχοντες κατὰ τὸ ὕψος ὅλα τὰ ἄλλα , τὸ ὅποιον ὁ Πτολεμαῖος τὸ ἀνόμασεν Ἰπῶν .

Εὐρίσκεται καὶ ἄλλο ὄρος ὄχι μακρὰν ἀπὸ τῆν ἔρημον Φραῶν , ἔτσι καὶ αὐτὸ ὀνομαζόμενον , Σαεῖρ , ἢ Σπεῖρ .

Πρὸς Βορρῶν δὲ ἔχει ὄρη τὸν Λίβανον , καὶ Ἀντιλίβανον . καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν ἐπισήμων ὄρων τῆς Χανανίτιδος Γῆς .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΜ ΟΓΔΟΟΝ.

Περὶ τῶν Ποταμῶν τῆς Παλαιστίνης.

Εἰς τὸ τῷ Ἰσραήλ τὸν ἔθνος τῆς Παλαιστίνης δὲν φαίνεται κανένας Ποταμὸς ἐπίσημος συναπτόμενος μὲ τὴν Θάλασσαν. Ἐξαιρετος Ποταμὸς εἶναι ὁ Ἰορδάνης, πρὸς τὸν ὁποῖον παραβαλλόμενοι ὅλοι οἱ ἄλλοι Ποταμοί, ὅσοι τὴν Παλαιστίνην ἀρδεύουσι, περισσότερον πρέπει νὰ λέγονται Χεῖμαρροι, ἢ Ῥύακες, παρὰ Ποταμοί. Τέτταρται αἱ Πηγαὶ ἀναβλύζουσιν ἐκ τῆς Ἰσραήλ τῆς Λιβάνου, ἢ ἑνὸς ἢ μίας ὀνομάζεται Ἰορ, ἢ δὲ ἄλλη Δαν, αἱ ὁποῖαι καὶ αἱ δύο κατερχόμεναι εἰς τὴν Πεδιάδα τῆς Παναήδος, καὶ σμιγόμεναι καὶ τὴν Καισάρειαν τῆς Φιλίππου, καὶ ἓνα Ποταμὸν ἀποτελέουσαι, ἡ ὡς ἐπικουρίας, ὅθεν καὶ ἐντεῦθεν καλεῖται Ἰορδάνης ὁ πολυφύωντος αὐτῆς Ποταμὸς ἐν ταῖς ἱεραῖς Γραφαῖς νὰ λέγεται Ἰορδάνης, ὁ ὁποῖος ἀρχίζωντας ἀπὸ βορρῆν, καὶ τρέχωντας πρὸς ἀνατολὴν, καὶ Μισσημβείαν, πρῶτον μὲν διέρχεται τὴν Μερωνίαν, ἢ Μερωνίων Λίμνην, ἢ τις Σεμεχωνίτις, καὶ Σαμαχωνίτις, καὶ ἰ. Ἰησοῦ Μασσερεφὸν λέγεται. ἔπειτα κάμνοντας πολλὰς καμπὰς, καὶ γυρίσματα, εἰσέρχεται εἰς τὴν Θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐκεῖθεν πάλιν ἔκχευόμενος, δέχεται διαφόρους Ῥύακας χειμερινοὺς, ἀναμειξὺν εἰς ὅσους ὁποῖους πλέον ἐπίσημος εἶναι ὁ Ἰαβὼκ, ἐκ τῶν ὁποῖων λαμβανόμενος αὐξήσῃ, καὶ μεγαλειότητι, τέλος πάντων τελευτᾷ εἰς τὴν νεκρὰν Θάλασσαν, ὅπως τὸ ἄριστον αὐτῆς ὕδωρ σμιγόμενον μὲν τῆς κάκισα αὐτῆς ὕδατος, φθνήσκει, καὶ ἀφανίζεται, ἀδύλων ὄντων τῶν ὑπογείων πόρων αὐτῆς, μὴ ἐχόντων προφανῆ ἔκρυσιν, ὅθεν καὶ οἶον ἀμελῶς διὰ ἐλικοειδῶν, καὶ ἀγγυλοςρόφων ῥοῶν εἰς αὐτὴν, ὡς εἰς τὸν Ἰορδάνην εἰσέρχεται.

Τῆτος ἐσάθη καὶ πάλαι μὲν περιβόητος διὰ τῆς πολλῆς θαυματουργίας ὅπου ἔγιναν εἰς αὐτὸν, ἐπειδὴ ἔδωκε σφάξαι νὰ τὸν περάσωσιν οἱ Ἰσραῖλοι ἀβρόχως, βαρύνοντες τὴν ὕδατος. ἔδωκε θαυμασίαν διάβασιν τῆς Ἡλῆς, καὶ Ἐλισσαίου νὰ τὸν περάσωσι διὰ τῆς μηλωτῆς αὐτῆς ἐπαύσαν τῶν νύκτων αὐτῆς.

Τῆς Νεεμαὶ τὴν λέπραν ἐκάθηρην, ἐπιβάντος τῆς Θεῆς διὰ τῆς προσευχῆς, καὶ τῶν ἀχῶν τῆς Ἐλισσαίου. μετέπειτα δὲ πλέον εἰδοξότερος ἐχρημάτισε διὰ τὸ τοῦ Ἰωάννου κήρυγμα, εἰς τὸν ὁποῖον ἐβάπτισε καὶ πολλὰς βαπτίσματα μετάνοίας, καὶ τέλος ἐφαίνετο ἅγιος, καὶ προσκυνητὸς, διότι εἰς αὐτὸν ὁ αἰαμάρτητος Κύριος ἡμῶν ἐβαπτίσθη, καὶ τὸν μὲν σκολιὸν κατέπνιξε δράκοντα, τὴν δὲ Κτίσιν ὅλην ἠγίασε, φανερωθείσης ἐκεῖ λαμπρότερον τῆς Ἀγίας Τριάδος.

Τῆτος ἐχρημάτισε καὶ σύνορον αἰατολικὸν τῆς Γῆς τῆς Ἐπαγγελίας, καὶ ἐχώρισε καὶ τῆς δύο φυλάς, καὶ τὴν ἡμισίαν ἐκ τῶν λοιπῶν δέκα φυλῶν ὅπως ἐκλήρωσαν τὸ ἐντεῦθεν τῆς Ἰορδάνης.

Τῆτον τὸν διαιρεῖ ὁ Ἰώσηπος εἰς μείζονα, καὶ ἐλάττονα, ὅχι νὰ εἶναι ἄλλος, καὶ ἄλλος, ἀλλὰ ἓνας καὶ ὁ αὐτός. ἐπειδὴ ὁμοῦ καὶ ὁ Ἰώσηπος δὲν διορίζει ἕως πᾶς λέγεται,

γεται μείζων, με ὀρθῶς κρίσιν, ὡς αὐτόπῃαι τῆς γεγενημένης λέγομεν, ὅτι ἐλάσσων τυχαίνει νὰ λέγεται ἐκ τῶν Πηγῶν αὐτῆ ἕως τῆς Σαμαχωνίτιδα Λίμνης, εἴτε ἐκ τῶν ῥοῶν αὐτῆς νὰ λέγεται μείζων ἕως τὸ τέλος, διότι ἐκεῖθεν ἀρχίζει νὰ λαμβανῆ αὐξήσῃ. αὐ ὅμως ἄλλοι τινὲς θέλουσι νὰ λέγεται ἐλάσσων μὲν ἐκ τῶν Πηγῶν ἄχρι τῆς Λίμνης Γεησαρίτ, καὶ ἐπειτα ἐκεῖθεν ἄρχόμενος νὰ λέγεται μείζων, τί πρὸς ἡμᾶς; ὅς χαίρεται εἰς τῆς γνώμῃς του καθένος.

Ὁ Γάσπιος Βιβλ. 3. Κεφ. 9. τῆ Ἰσραηλῆ πολέμῃ, ἔγωσι αὐτολεξεί αὐτὸν περιγράφει. » Καὶ δοκεῖ μὲν Ἰσραηλῆ πηγὴ τὸ Πάειον, φέρεται δὲ ὑπὸ Γλιῶ εἰς τῆς κρυπτῶς ἐκ τῆς καλουμένης Φιάλης, ἢ δὲ εἰς τὴν αἰώντων εἰς τῆς Τραχω- » νίτιν, ἀπὸ σαδίων ἑκατονταίκοσι Καισαρείας, τῆς οἰκῆς δεξιὸν μέρος ἐκ ἀπο- » θεν. ἐκ μὲν οὖν τῆς περιφερείας ἐτύμως Φιάλη κίχληται τροχοειδῆς οὕσα Λί- » μνη, μένει δὲ ἐπὶ χείρας αὐτῆ φεῖ τὸ ὕδωρ, μήτε ὑπὸνοςοῦν, μήτε ὑπερ- » χεόμενον. ἀγνοόμενος δὲ τῆς Ἰσραηλῆς ἐντεῦθεν ἀρχεσθαι διὰ τῆς Τετρα- » χήσαντος Τραχωιτῶν ἡλέγχθη Φιλίππος, βαλὼν γὰρ ἔτος εἰς Φιάλῃς ἄ- » χυρα καὶ τὸ Πάειον, εἶθα εἰδὲκε οἱ πάλαι γενῆσθαι τὸν Πόταμον, εὖρεν » αἰνεχθεῖτε. τοῦγε μὲν Πάειον τὸ φυσικὸν κάλλος ὑπὸ τῆς βασιλικῆς προσε- » ξήσκηται πολυτελείας, τῶν Ἀγρίππα πλάτων κεκοσμημέτων. ἀρχόμενος δὲ » Φανερῆ ῥόματος ὁ Ἰσραηλῆς ἀπὸ τῆς Αἰντροῦ, κόπτει μὲν τῆς Σεμεχω- » νίτιδος Λίμνης ἔλητε, καὶ τέλματῃ, διαμείψας δὲ ἐτέρους ἑκατονταίκοσι σα- » δίως, μετὰ Πόλιν Ἰσραηλῆς, διεκτίμει τῆς Γεησαρίτ μίσλῃ, ἐπειτα πολλὴν » αἰαμετρέμιος ἐρημίαν, εἰς τῆς Ἀσφαλτίτιν ἔξεισι Λίμνην.

Ἐξω ἀπὸ τῆς πύρας τῆ Ἰσραηλῆς ἐπίσημος εἶναι ὁ Χείμαρρος Γαβῶν, ὅς τις κατερχόμενος πύρρῳθεν ἐκ Φιλαδελφείας, μίγνυται μὲ τὸν Ἰσραηλῆ Πόταμον πλησίον τῶν ἐκροῶν τῆς Γαλιλαίας Θαλάσσης πρὸς Μεσημβρίαν, καὶ μετὰ τούτων ὁ Χείμαρρος Ἀρνῶν, ὁ ὁποῖος κατερχόμενος ἀπὸ οὐδὲ ἀποκρήμνης τόπος, καὶ Φά- » ραχίας τῆς ἐπανύμε Ὀρους αὐτῆ Ἀρνῶν, διὰ τῆς Λίμνης Γαζείρ, καὶ διαβαίνοντες τῆς αἰαμετρέξυ τῶν Ἀμορραίων, καὶ Μααβιτῶν Γλιῶ, τῶν ὁποῖων καὶ σῦτορον ἐχρη- » μάτισεν, ὡς καὶ ὕστερον τῶν αὐτῶν Μααβιτῶν, καὶ Ἰσραηλιτῶν, τέλος εἰς τῆς ἰσ- » κρῶν εἰσέρχεται Θάλασσαν.

Ἐκτός δὲ τῆ Ἰσραηλῆς, ἀρίσκηται ἀκόμη εἰς τῆς Παλαιστίνῃ καὶ ὁ Χείμαρρος Κισσῶν, ὅς τις καὶ Μαγεδῶν λέγεται, λαβὼν τῆς ἐπιουμίας ἀπὸ τὸν εἰς αὐτὸν εἰσερχόμενον Χείμαρρον Μαγεδῶν, ἴσως ὁ ἴδιος καὶ Καθημεῖν, ῥύαξ ὄντας καὶ αὐτὸς, ἀφανιζόμενος εἰς αὐτὸν τὸν Κισσῶν. τοῦτος αὐτὸν καλὰ καὶ νὰ εἶναι μικρὸς εἰς τὸ μέγεθος, διὰ τῆς πολλὰ ὅμως κατορθώματα ὅπως εἰς αὐτὸν ἔγιναν, περ- » πόντως καὶ εἶναι, καὶ λέγεται περιβόητος, ὅστις συνάγεται ἀπὸ τῆς νερῆ ὅπου κατε- » βάζουσι τῆς ὕδατῆς τῆς δύο Ὀρη, τὸ Θαβῶρ, καὶ Ἐρμῶν ὅταν γένων βροχαῖς περισ- » σαῖς, καὶ διαπερτῆ πλησίον εἰς τῆς ῥίζας τῆς Ὀρους Θαβῶρ ἀπὸ τὸ μέρος τὸ αἰα- » τολικόν. ἐκεῖ ὁ ἀνδρικότατος Βαρακ καὶ κράτος ἐνίκησε τὸν Σισάραν, διαμοιρά- » ζεται δὲ εἰς δύο ἀντιθέτους ῥύακας, ἀπὸ οὐδὲ ὁποῖους ὁ ἕνας διατρέχει πρὸς τὸ Ἀϊά-

Ανατολικὸν μέρος τῆς Γαλιλαίας, ἢ κατὰ τὴν εἰς τὴν Θάλασσαν τῆς αὐτῆς, ὁ δὲ ἄλλος προχωρεῖ πρὸς τὴν Δύσιν, καὶ προσλαμβάνοντες ποταμοὺς καὶ ἄλλους ῥυάκας, κατεβαίνοντες ἀπὸ τὸ ὄρος Εἰφραΐμ, καὶ ἀπὸ τῶν πλησιόχωρα μέρη τῆς Σαμαρείας, ἢ οὐδὲν κάμπυς οὐδὲν καλεμένους Ἐσδρελών, ἢ τρέχοντες καὶ αὐτὸς τὸ πρὸς Δυσμὰς ἄλλο μέρος τῆς Γαλιλαίας, ἢ φθάνοντες ἕως οὐδὲν πρόποδας τῆς Καρμηλῆς ὄρους, ἔνθα ὁ Προφήτης Ἡλίας ἀπέκτεινε οὐδὲν ἱερεῖς τῆς Βαβυλῶν, ἕως τέσσαρα μίλια μακρὰ ἀπὸ τῆς Πτολεμαΐδα, τελευταῖον εἰσέρχεται ἐκεῖ πλησίον ἐν τῇ μεγάλῃ Θαλάσσῃ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ.

Περὶ τῶν Λιμνῶν, τῶν καὶ Θαλασσῶν ὀνομαζομένων τῆς αὐτῆς Ἀγίας Γῆς.

Ἐχει δὲ ἡ Παλαιστίνη διαφόρους Λίμνας, πλεονεχῶς εἶναι διαβόητοι· καὶ ἡ μὲν μία καλεῖται Γενσαρέτις, ἢ Γενσαρέτ, ἢ Τιβεραίας, ἢ Θάλασσα Γαλιλαίας, ἡ δὲ ἄλλη, Θάλασσα Νεκρά. ἡ μὲν ἐν Λίμνῃ Γενσαρέτ, καθὼς ἢ ἡ Νεκρά, λέγονται Θάλασσα, διότι οἱ Ἑβραῖοι συνηθίζουσι μὲν τὸ ὄνομα τῆς Θαλάσσης νὰ ὀνομάζωσι καὶ τὴν Λάκκον εἰς τὸν ὁποῖον συναθροίζεται πλῆθος ὑδάτων, καὶ ντε γλυκὰ εἶναι, καὶ ντε ἀλμυρὰ, τὸ ὁποῖον τῆς εἶναι συνηθισμένον ἢ εἰς ἄλλα ἔθνη, ὅθεν ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ Μετεώρων Βιβλ. πρώτῃ Κεφ. 13. λέγει, „ ὑπὸ τὸν Καύκασον Λίμνη, ἢ καλεῖται οἱ ἐκείσε „ Θάλατταν. ὁ Ἀγαθίας Βιβλ. 3. τῆς γὰρ Λίμνης, ἢ μικρὰν Θάλασσαν ὀνομάζουσι (οἱ Κέλχοι δηλαδὴ) τὴν εἰς τὸν Εὐξείνου Πόντον ἐκροτῶ φερομένην.

Γενσαρέτ δὲ, ἀπὸ τῆς πλησίον Πόλις Γενσαρέτ, τὴν ὁποῖαν οἱ Ἑβδόμηκοντα Μιχαήλ τὴν ὀνομάζουσι Χενερέτ. ἢ ἐντεῦθεν ἡ προσεχὴς Θάλασσα εἰς οὐδὲν Ἀειθμὸς Κεφ. 34. Ἐδα. 11. ἢ Ἰησὺ τῆς Ναυῆ Κεφ. 12. Ἐδαφ. 3. λέγεται Χενερέτ.

Ἡ αὐτὴ Λίμνη λέγεται ἀκόμη καὶ Τιβεραίας ἀπὸ τῆς πλησίον Πόλις Τιβεραΐδα. ὑπολαμβάνουσιν τινες πᾶς αὐτὴ ἡ Πόλις Τιβεραίας ὀνομάζετο ἕνα καιρὸν Γενσαρέτ, ἀλλὰ χωρὶς αἰτίας, διότι ἄς λέγει ὁ Ἰώσηπος, ἡ Τιβεραίας ἐκατασκάσθη ἀπὸ τὸν Ἡρώδην εἰς τιμὴν τῆς Τιβεραίας, ὅθεν ἔλαβε ἢ τὸ ἐπώνυμον. λέγεται ἀκόμη Θάλασσα Γαλιλαίας, ἐπειδὴ ἢ ἀείσκειται εἰς τὴν Ἐπαρχίαν τῆς Γαλιλαίας, ὀνομάζεται δὲ τὴν σήμερον Ταβαρία διεφθαρμένως ἀπὸ τῆς παρακειμένης αὐτῇ, ὡς εἶπομεν, Τιβεραΐδα, ἡ ὁποία εἶχε τεργύρης τῶν τῶν Πόλις, τὴν Τιβεραΐδα, τὴν Γενσαρέτ, τὴν Καπερναῦμ, τὴν Χωραζαῖν, τὴν Βηθσαΐδα, τὴν Γεργεσαῖ, τὴν Γάδαρα, ἢ ἄλλα Πολύχνια.

Τὰ νεράτης εἶναι ποτὰ καθαρά, ἢ νόσιμα, καὶ ἀπλῶς ὑγιέστατα.

Εὐεί-